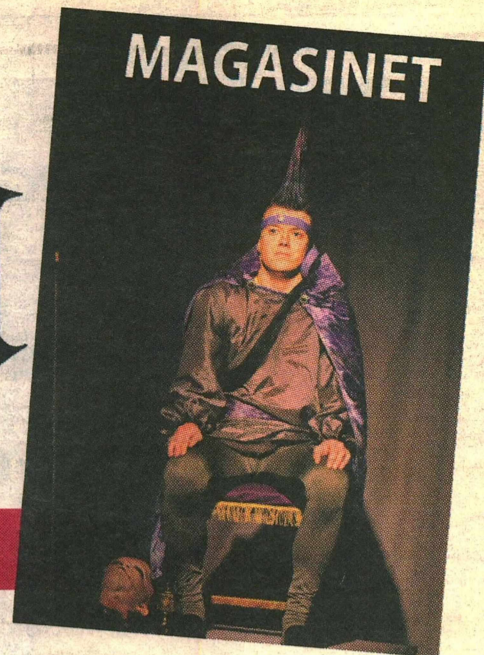
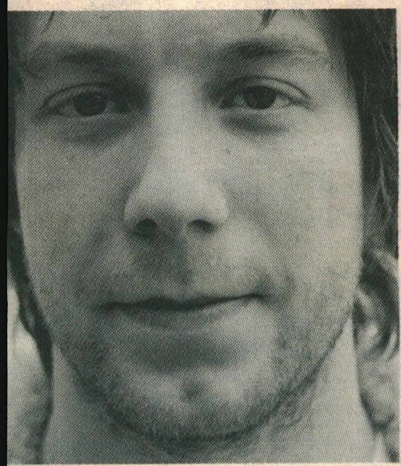

Utopia

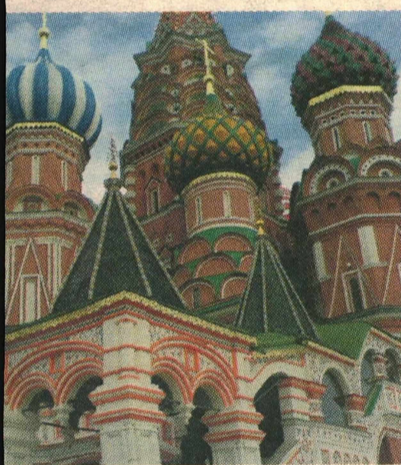
MAGASINET

studentavisa i Tromsø • 25. februar 2009 • 10. mars 2009 • Nr. 4 - Uke 9 - 11 - Årgang 34 • www.utopia.no

PORTRETET
Bakon Nordrum om frivillig arbeid og telefonskrekk. **KULTUR SIDE 14-15**

REISEBREV
Kjapirmølle, løkkupler og andre kystotiske opplevelser
KULTUR SIDE 22-23

FLYTTER MØBLER
Studentbedriften Keafrakt kjører KEA-møbler til Tromsø for en brøkdel av prisen.
NYHETER SIDE 6 - 7

SiTø med ublu praksis

Leieboerforeningen:

– Brudd på husleieloven

Departementet:

– Ikke i henhold til loven

FOTO: Gaute Beckett Holmslet

To ganger har Petter Dahle flyttet fra Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) hybler. Begge gangene har SiTø trukket 400 kroner rett fra depositumskontoen grunnet dårlig vask. Både Leieboerforeningen og Kommunal- og regionaldepartementet reagerer på praksisen.

Side 4 – 5

PSportalen
<http://ps.uit.no>

Fordi du ikke bare er student,
men også menneske

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø. Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere sosiale, psykologiske og eksistensielle spørsmål. Logg deg inn på <http://ps.uit.no>

LEDER

CAROLINE LANG, ANSVARLIG REDAKTØR

Når man blander religion og politikk

Nordområdene trenger nye vekstimpulser. Debatten er oljeboring i nord og kirken har tatt et politisk standpunkt, hvor de har bedt om en fem års "tenkepause".

Selv om tanken er god og klimakrisen nærmer seg et faktum, har kirken, som autoritet, ingen ting i denne debatten å gjøre. I stedet for å ha en konstruktiv debatt hvor man kan komme frem til en bærekraftig løsning som gagnar natur og menneske, blander kirken inn tro, og antyder at oljeboring er tukling med skaperverket. Biskop i Agder og Telemark, Olav Skjevesland sier: "...vi er satt til å forvalte guds skaperverk klokt. Vi har fått en dyrebar gave, vår klode, til disposisjon. Ikke for å utbytte og tyne den, men for å forvalte den med respekt."

Kirken mener selv at den ikke har rett til å binde menneskers samvittighet. Og sier at rådgivningen deres ikke må skje på en måte som binder folk til en oppfatning av saken og gjør at de føler at "dette må dere mene for å høre hjemme i kirkens fellesskap". Men vi mener det er naivt å tro at troende mennesker, som har et lojalt forhold til kirken, ikke blir blindet eller påvirket av dette korstoget for miljøet, og derfor føler seg forpliktet til å dele kirkens syn.

Videre fortsetter biskopen med "Kirken må med sin etiske argumentasjon legge et tungt press på dem som på fellesskapets vegne er satt til å ta de store avgjørelser også i de oljerelaterte sakene, våre politikere. Og kirkenes etiske innspill i samtalen må ha som et viktig mål å forme en opinion i denne saken som gjør at politikerne våger å gå til radikale skritt for å berge et miljø i krise."

Dette blir veldig selvmotsigende når kirken først antyder at de ikke vil manipulere frammeninger i det norske folk for så å erkjenne at de vil bruke sin autoritet og stilling i samfunnet for å legge press på politikerne i oljesaken.

Det virker som kirken bevisst bruker sin "høyere" stemme for å oppnå ønsket resultat, tross all snakk om etikk. Dette er misbruk av kirkens autoritet.

Fotball til folket!

KOMMENTAR

Tekst: Gaute Beckett Holmslet
Illustrasjon: Arkiv

Det har så lenge jeg kan huske gått debatter om hvorvidt TV-lisensen bør kreves inn. For de som aldri har hatt TV, bor i en hule i Indre Gokk uten verken Kabel-TV eller internett, eller av andre like dårlige grunner aldri har hørt om TV-lisensen, er dette altså en avgift NRK krever inn for å - sammen med statlige tilskudd - finansiere statskanalen. Grunnen til at vi, folket, del-finansierer NRK, er at det er viktig å ha en kanal som kan eksistere uten påvirkning av reklameinntekter, og som alle i Norge kan motta, slik at hele Norge har muligheten til å se Dagsnytt, Kveldsnytt, Sportsnytt eller Ari Behns vidunderlig ville vendetta på Redaksjon EN. I det siste har det blitt lagt frem løse forslag om å "bake inn" lisensen i skatten, slik at vi slipper regningen på til sammen 2.335 kroner i året, mot at staten får stjele litt ekstra fra lønna vår.

Men alle argumenter for folkefinansiert statskanal forsvinner ned i et kaldt, mørkt hull når folket ikke får se folkets fotballag på folkets "egen" TV-kanal. Krigen om TV-rettighetene til fotballkamper har nemlig tatt nok en ekkel vending. Onsdag 11. februar var det stor-kamp i Tyskland, med en gjenoppstått Drillo bak det norske landslagsrattet og et toppet tysk landslag som motstandere. Alt lå til rette for hjemmekos i godstolen, og langpasninger og gjennombruddsfotball over en lav fotballsko. Helt til man sjekket TV-programmet og fant ut at det ikke skulle vises noen kamp på verken NRK eller TV2. Landskamp som ikke ble vist på TV? Dette var jo uhørt! Etter litt mer snoking på Internett, viste det seg at TV2 skulle vise kampen likevel. På TV2 Sport og på nettsiden deres, TV2 Sumo. Men det kostet penger. Det kostet penger å få se vårt eget landslag spille det som kanskje er det nærmeste vi kommer

en nasjonalsport. Eller i alle fall det nærmeste vi kommer en underholdende nasjonalsport.

Så hvor gikk våre lisenspenger hvis de ikke gikk til å vise norsk landslagsfotball? En ny sesong med "Der man ikke skulle tru at nokon kunne bu"? Det er i så fall en dårlig byttehandel. Selv om NRK delvis kan gjemme seg bak det faktum at det er høy konkurranse på TV-rettighetene, er det likevel ingen god unnskyldning. Fotballeendingene til NRK var, etter min mening, lenge det eneste gode argumentet som talte for å betale de høye regningene fra statskanalen. Når så TV2 tok over var det fremdeles gratis, så jeg så ikke noe stort problem med det. Men når jeg nå må betale en ekstra "lisens" for å se mitt eget landslag i aksjon, går det i mot alle mine prinsipper og min fotballreligiøse overbevisning.

— Når jeg nå må betale en ekstra "lisens" for å se mitt eget landslag i aksjon, går det i mot alle mine prinsipper og min fotballreligiøse overbevisning.

Nå er det på tide at Staten tenker seg litt om. For når det gjelder tippeligaen, så kan jeg forstå at det finnes folk som vil tjene litt ekstra penger på det, men å ta betalt for landskamper er for meg like uforståelig som om det skulle bli tatt betalt for å se på Spørretimen på Stortinget. Begge deler er av interesse for det norske folk, og vi burde ha like mye rett til å se Drillo-fotball som politikerdebatter. Det er tross alt med på å styrke nasjonalfølelsen, noe som sist jeg sjekket var svært positivt. Så kjære Stat, ta nå en sjefsvavgjørelse og la NRK få vise fotballkampene til landslaget, slik at hele Norge - til og med de lengst innerst i Indre Gokk - kan ta del i landslagsmagien. Eller i det minste legg noen føringer på at fotballeendingene med landslaget skal være gratis og tilgjengelig for alle nordmenn. Det er da vel ikke for mye å be om?

P.S. Bor du i en av Studentsamskipnadens boliger kan du se TV2s sportskanaler og TV2 Filmkanalen gratis, på grunn av en prøveordning med TV-sendinger via Internett. For mer informasjon kan du ta kontakt med IT-avdelingen ved Universitetet i Tromsø.

Ansvarlig redaktør
Caroline Lang
redaktor@utropia.no

Nyhetsredaktør
Rune S. Alexandersen
nyhet@utropia.no

Kulturredaktør
Gaute Beckett Holmslet
kultur@utropia.no

Layoutansvarlig
Tonje Helen Karlsen
Tonje@utropia.org.uit.no
Julia Zazhigina
Julia@utropia.org.uit.no

Fotoansvarlig
Marius Hansen
foto@utropia.no

IT-ansvarlig
Stefan Amlie
it@utropia.no

Redaksjonen
Anika Maria Paul
Agnetha Pedersen
Christine Nilssen
Frida Sandring
Gry Elisabeth Mortensen

Ingeborg Henriksen
Ingvild Ludvigsen
Joke Verwaard
Kjersti Hellesøy
Karoline Flaata
Karoline Roti
Mariann Strand
Marie S. Johansson
Trygve Ø. Sørensen
Åsne Ø. Høgetveit

Utropia
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 776 45 901
Telefaks: 776 45 199
www.utropia.no
redaktor@utropia.no

Dyr diagnose

Siv Karin Breien Johansen ble kreftsyk i sommer. Nå viser det seg at sykdommen har kostet henne nesten 80.000 kroner.

I september skrev Utopia om den tidligere tromsøstudenten Siv Karin Breien Johansen som fikk kreft i sommer. Hun ble syk før hun hadde søkt studielån, og hadde derfor ikke rett på sykepenger fra Lånekassen. Fordi hun ikke hadde jobbet så mye ved siden av studiene kunne hun heller ikke leve av sykepengerne hun hadde opparbeidet seg rett til. NAV foreslo sosialstønad.

Avslag fra Lånekassen

Etter konsultasjon hos Lånekassen ble løsningen å søke studielån, for så å sykemelde seg i løpet av høsten. Da man ikke kan motta

stønad fra flere instanser samtidig, sa hun fra seg retten til sykepenger, og søkte heller ikke sosialstønad. Etter jul søkte Siv Karin om å få ettergitt lånet, men fikk avslag fra Lånekassen. Hun har dermed tapt nærmere 80.000 kroner på å være syk.

—Om jeg hadde visst hvordan dette skulle ende hadde jeg aldri tatt imot penger fra Lånekassen

SIV KARIN BREIEN JOHANSEN

– Jeg var i utgangspunktet skeptisk til å skulle "lure" systemet, men da jeg ble syk ville jeg bare at alt skulle ordne seg. Om jeg hadde visst hvordan dette skulle ende hadde jeg aldri tatt imot penger fra Lånekassen. Jeg burde heller søkt sosialstønad, sier Siv Karin om pengerotet.

Hun understreker at hun ikke har noen problemer med å ta imot sosialstønad, men mener likevel at det er feil sted å skulle motta sykepenger fra.

– Føles urettferdig

– Jeg er på et studieprogram og Lånekassen har vært min viktigste inntektskilde. Om jeg hadde søkt stipend litt tidligere og ikke hadde blitt syk i sommerferien, hadde ikke dette vært et problem i det hele tatt, forklarer hun videre.

Siv Karin vil ikke nødvendigvis legge hele ansvaret på Lånekassen.

– Det føles fryktelig urettferdig. Systemet fungerer ikke nødvendigvis i alle situasjoner og jeg hadde uflaks. Det viktigste for meg er å oppfordre alle til å søke studielån så tidlig de kan. Plutselig blir du syk til feil tidspunkt, og så sitter man i den samme vanskelige økonomiske stillingen som meg, avslutter hun.

Siv Karin er nå kreftfri og klar for å fortsette psykologistudiene i Oslo.

FRISK, MEN FATTIGERE: Siv Karin Breien Johansen tapte 80.000 kroner i støtte fra Lånekassen fordi hun søkte for seint. Nå oppfordrer hun andre til å søke støtte så tidlig som mulig.

Forsvarer praksisen

Lånekassen forsvarer praksisen med at det er Lånekassens oppgave å gi støtte til utdanning.

– Om du ikke har muligheten til å ta utdanning er det ikke lenger Lånekassens oppgave å gi deg

støtte, sa informasjonsansvarlig Astrid Mjærum i Lånekassen til Utopia i september i fjor.

Ordningen med sykestipend gjelder kun de som blir helt studieuføre.

– Det er Kunnskapsdepartementet som fastsetter reglene, og vi som setter dem ut i praksis, understreker Mjærum.

Tekst: Kjersti Hellesøy

Foto: Privat

LÅNEKASSENS REGLER FOR STIPEND VED SYKDOM

- Du kan bare få omgjort lån til stipend for sykdomsperioder som oppstår etter at søknaden om lån er kommet til Lånekassen.
- Du må være frisk når utdanningen starter. Unntak kan gjøres hvis du er i gang med en flerårig utdannelse.
- Du kan få omgjort lån til stipend hvis du er helt studieufør. Det vil si at du er ute av stand til å følge undervisningen, studere hjemme, levere oppgaver og/eller delta på eksamen i den perioden du er syk.
- Du har ikke rett til sykepenger, attføringspenger eller rehabiliteringspenger fra folketrygden så lenge du får støtte fra Lånekassen i sykdomsperioden.

(Kilde: Lånekassen)

Trykk
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg
(PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske

spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040
Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig avisomtale,

oppfordres til å kontakte redaksjonen. Utopia utgis med støtte over semesteravgifta hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

Si din mening
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom. Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom. Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

Tips oss!
www.utopia.no

Redaksjonsmøter
Onsdag 11. februar kl. 20.00, Driv, 3. etg.
Mandag 16. februar kl. 16.15, Teorifagsbygget hus 2

pressens faglige utvalg
PFU

Krever 36 millioner fra medstudent

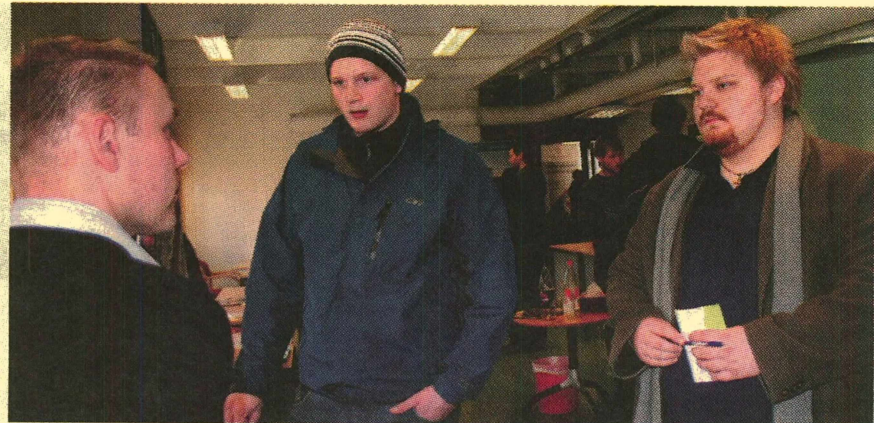
Den 29-årige studenten Lars Føleide ble bitt i øyenbrynet på et nachspiel 7. september i fjor. Nå krever han den 23-årige, sultne medstudenten for 36 millioner kroner. Saken begynte i Bergen tingrett nylig.

– Jeg vet jo at det er et stort krav, men det er umulig for meg å sette en kronepris på helsen min. Derfor tok jeg rett og slett et tall, sier Føleide til Bergensavisen.

Student vant 2,5 millioner

KØBENHAVN: Idrettsstudenten Anders Langset (23) fra Eidsvåg i Romsdal endte på tredjeplass i en pokerturning i København. Med det innkasserte han 2,5 millioner kroner.

– Det er jo helt røtt, da! Tredjeplass er helt ekstremt! Og 2,5 millioner kroner kommer godt med for en student. Det kommer ikke til å gå opp for meg på lang tid hvor mye penger det faktisk er, sier Langset til Nettavisen.

ETTERTRAKTET: Jørn Larsen Ringvann og Kim Allan Nilsen

Ulovlig trekk f

Flere leietakere opplever at Samskipnaden trekker 400 kroner fra depositumskontoen på grunn av dårlig vask. – Ulovlig, mener Leieboerforeningen (LbF).

Flere studenter Utopia har vært i kontakt med (se egen sak) har opplevd at Samskipnaden har trukket penger fra depositumskontoen etter utflytting. Begrunnelsen har vært for dårlig vask av hybler og leiligheter etter endt leieperiode.

Advokatfullmektig Anne Mette Hårdnes i Leieboerforeningen mener Studentsamskipnaden i Tromsøs (SiTø) praksis med å trekke penger fra depositumskontoen strider mot loven.

– Brudd på loven

– Begge parter må bli enige om et eventuelt trekk. Hvis ikke det skjer, blir trekket et brudd på

husleieloven, sier Hårdnes til Utopia.

Hun opplyser om at utleier kan kreve erstatning dersom boligene og boligarealer leveres i annen stand enn avtalt, hvis dette er avtalt i leiekontrakten, men det bør være basert på dokumentasjon for trekkgrunnlaget.

– Utleier skal si ifra om mangler etter befaring slik at alle parter kan bli enige om eventuelle trekk, og om leietaker er uenig skal den ha en mulighet til å si ifra, sier Hårdnes.

Hvis partene er uenige om de faktiske forhold, er det utleieren som må dokumentere sine påstander.

– Da er det utleier som må dokumentere grunnlaget for gebyrpålegget. Det å trekke

gebyrer rett fra depositumskonto er ikke lov, og Studentsamskipnaden har ikke dispensasjon til å utføre denne type praksis, understreker Anne Mette Hårdnes til Utopia.

— Det å trekke gebyrer rett fra depositumskonto er ikke lov.

ANNE METTE HÅRDNES, ADVOKATFULLMEKTIG I LbF

Får tilbud om befaring

Ifølge SiTø får studenter som skal leie hybler eller leiligheter muligheten til å være med på og avtale en befaring.

– Mange er nok egentlig ikke helt klar over denne ordningen, men før man flytter ut kan man bli med på å avtale at begge parter skal bli med på en befaring, sier Guri Nilsen, boligsjefen for Studentsamskipnaden.

Denne informasjonen står ikke i selve kontrakten, men er oppført i en informasjonspakke som man blir tildelt når man flytter inn. I informasjonspakken er det også oppgitt hvordan enheten skal holdes ren, og i hvilken stand den skal leveres tilbake.

– Ved endt leieperiode tar husøkonomene seg av å sjekke boligene. På slike befaringer har vi faste rutiner som skal følges, og en liste med punkter som skal sjekkes. Oppdages det da overfladiske feil eller mangler blir ikke leietaker belastet. Bli man derimot nødt til å kalle inn profesjonell vaskehjelp, blir man trukket en viss sum som gebyr for dette, sier Nilsen.

Samskipnaden trekker et minimumsbeløp på 400 kroner. I tillegg trekker de 200 kroner per time de må leie inn folk, utover de to timene som er innbakt i minimumsbeløpet.

SiTø er klar over at de er pliktig til å informere leieboeren før de ilegger straffegebyr.

– Derfor prøver vi å informere studentene om dette før vi trek-

ker. Jeg føler ikke at dette trekket er noe vi blir nødt til å gjøre ofte, men av og til ser vi oss nødt til å trekke 400 kroner som gebyr. Opplever vi at noe inventar mangler og boligenheten leveres tilbake i dårlig stand, risikerer man å bli trukket med gode begrunnelser som legges frem til leietaker, sier SiTøs boligsjef.

Vanskeligere å klage

Leieboerforeningen mener at praksisen med å trekke penger fra depositumskontoen i stedet for å pålegge et gebyr gjør det vanskeligere for leieboeren å klage.

– Er man allerede blitt trukket for et beløp fra depositumet, har man helt klart vanskeligere for å klage, i motsetning til påleggelse av et gebyr, sier advokatfullmektig Anne Mette Hårdnes, og legger til:

– Opplever man å få et gebyr kan man nekte å betale, men poenget er at trekker man fra depositumet snur man opp ned på klageprosessen.

Nilsen sier de lytter til leieboernes klager.

– De tar ofte kontakt med meg hvis det er noe. Vi vurderer saken på nytt hvis de har nye opplysninger, sier Nilsen.

– Leieboerforeningen mener det er dere i Samskipnaden som

har ansvaret for å dokumentere de faktiske forhold. Tar dere bilder på befaringene?

– Det skjer at vi tar bilder, men det er ikke fast praksis, sier Nilsen.

Hårdnes mener praksisen er kritikkverdigg.

– Studentsamskipnaden må følge loven og lovverket. Ingen får dispensasjon fra å følge loven, understreker hun.

Tekst: Natalie Godeseth

Foto: Marius Hansen

SLIK HAR DU DITT PÅ DET RENE:

- Spør SiTø om en spesifisert vaskeliste.
- Vask alt du kan, så godt du kan.
- Ta bilder av den vaskede og rene boligene.
- Avtal med SiTø å få være med på befaringen.
- Følg opp saken til slutten og vær aktiv.

MÅ TA OPPVASKEN: Boligsjef Guri Nilsen (til høyre) og konstituert administrerende direktør Vibeke Larsen i SiTø mener de informerer studentene før de ilegger straffegebyr for dårlig vask og vedlikehold av studenthybler – og leiligheter. Leieboerforeningen sier praksisen er ulovlig.

Et hett tema

Politisk rådgiver Lars Erik Bartnes i kommunal- og regionaldepartementet forteller at Samskipnadens særordning med depositumskontoer uten en finansiell tredjepart som kontrollerer transaksjoner, har vært et hett tema i behandlingen av den nye husleieloven som ble vedtatt 9. januar.

Bartnes understreker at poenget med depositum vanligvis er å ha en sikkerhet for både utleier og leietaker, og at ingen av partene

skal ha tilgang til depositumet uten avtale på forhånd.

På dette punktet ble det ingen endringer i den nye loven. Bartnes sier at eksempelet fra Tromsø dermed i praksis bryter loven.

– Juristene i departementet har sett på saken, og slik vi ser det er det verken i henhold til dagens lov eller til den nye loven vedtatt 9. januar, sier Bartnes.

Han understreker at han tar forbehold om at alle opplysningene han har fått er korrekte.

Jaktes i krisetid

Finanskrisen til tross: 22 bedrifter møtte opp på karrieredag for å kapre nye ansatte.

24 bedrifter og offentlige institusjoner troppet mannsterke opp da Avdeling for ingeniør- og økonomifag ville rekruttere nåvæ-

rende studenter inn i sine rekker. Blant studentene som hadde tatt turen for å høre på hva bedriftene hadde å si var studentene Kim Allan Nilsen og Jørn Larsen Ringvann.

Glad i dagen

– Vi er egentlig her bare for å se og høre hva de forskjellige bedriftene har å si, forklarte Nilsen, som fattet interesse for standen til Sivilforsvaret og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

Han setter stor pris på de forskjellige karrieredagene som arrangeres i regi av Universitetet.

– Jeg er veldig glad i disse dagene, og har kommet ens ærend fra NFH for å få den med meg. Den kontakten vi som studenter

får med bedriftene på disse arrangementene er veldig verdifull.

– Vi får knyttet kontakter, og får ideer og inspirasjon til videre valg i utdanningen og karrieremuligheter, poengterer økonomistudent Nilsen.

Døråpner

Jan Erik Lystad fra Sivilforsvaret og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, understreker at karrieredagene er svært viktig

også for bedrifter og offentlige institusjoner i beitt etter personell.

– Studentene har kompetanse som vi trenger, så for oss er det veldig viktig å få snakket med dem. I tillegg er det nok veldig verdifullt for studentene selv. Jeg håper jo at alle vi som står på stand her i dag kan hjelpe studentene med å finne den rette døren her i livet, sier Lystad.

Tekst og foto: Magnus Aamo Holte

a depositummet

– Samskipnaden stjeler penger

URETTFERDIG: Medisinstudent Petter Dahle har to ganger blitt trukket 400 kroner fra sin depositumskonto av Samskipnaden. Han føler seg urettferdig behandlet.

Medisinstudent Petter Dahle føler seg urettferdig behandlet av Samskipnaden.

Petter Dahle er medisinstudent i Tromsø, og har leid hos Student-samskipnaden to ganger. Begge gangene har han opplevd trekk fra depositumsbeløpet.

– Begge gangene fikk jeg tilbakemelding om at jeg ikke hadde vasket godt nok. Første gang hadde jeg ikke vasket lister, skapdører og søppelbøtten godt nok.

Andre gang var det skråtaket, skapdører og bak ovnen, sier Petter Dahle, litt frustrert.

– Vi setter inn et depositum på 3000 kroner. Dette er penger

som begge parter eier. Det betyr at ingen kan trekke noe fra dette beløpet, men SiTø velger allikevel å gjøre det, sier Dahle.

Emmanuel Skan har opplevd noe av det samme.

– Jeg opplevde at når jeg hadde flyttet ut, fikk jeg mindre penger igjen enn det jeg hadde satt inn som depositum. Så jeg ringte SiTø,

og fikk høre at jeg ikke vasket taket eller utsiden av vinduene, og ble dermed trukket for vasking av hybelen, sier Emmanuel Skan.

Han var leietaker hos Student-samskipnaden i Tromsø (SiTø) fra august 2007 til desember 2008.

– Dette var jeg helt klart uenig i, og mener at jeg vasket hybelen kjemp godt. Samskipnaden stje-

ler penger fra studenter som bor hos dem, og jeg lurer på når jeg vil få pengene mine tilbake, ytrer en frustrert Skan til Utopia.

Både han og Skan sier situasjonen krevde mye tid og frustrasjon.

Tekst: Natalie Godeseth

Foto: Gaute Beckett Holmslet

bestilling

— Kundene må betale på forhånd, og mange vil nok først se om vi ikke stikker til Syden med pengene

HÅVARD OLAISEN, DAGLIG LEDER

– Det var Håvard som kom med den endelige ideen, forteller webmaster Marius Frogum.

– Det skulle være noe kunden er interessert i. Særlig i fjor var det mye oppmerksomhet rundt IKEA i avisene, forklarer Olaisen.

I september 2008 satte gruppen i gang med planlegging og oppstart. Nå har de meldt på bedriften sin til fylkesmessen i mars, og de har en ære å forsvare.

– Hvis vi gjør det bra der, kan vi kvalifisere oss for norgesmeesterskapet for studentbedrifter, sier Olaisen.

– De som vant NM i fjor går på samme studiet som oss her i Tromsø, forteller Pedersen.

Framtiden

– Hva så etter et eventuelt NM, blir dere et datterselskap av IKEA?

– Så langt har vi ennå ikke tenkt. En studentbedrift kan bare eksistere i ett år, for oss er det til 17. januar 2010. Da kan Keafrakt eventuelt bli et aksjeselskap, men først må vi

ser hvordan det går med de første bestillingene, sier Salamonsen.

For nå gjelder det å holde interessen hos kundene oppe.

– Det er alltid en sunn skepsis blant folket. Disse kundene kan vi vinne etter første bestillingen, sier Pedersen.

– Kundene må betale på forhånd, og mange vil nok først se om vi ikke stikker til Syden med pengene, sier Olaisen smilende.

Samarbeid med IKEA

Hva hvis de ikke er fornøyd med varene?

– Vi sjekker de innpakkede varene for fraktskader når de ankommer lageret og hvis det konstateres skader på lageret, eller eventuelt hjemme hos kunden, erstatter IKEA produktet. Dette er de veldig greie med, sier Pedersen.

– Å ta kontakt med IKEA er en av de første tingene vi har gjort. De er flinke til å hjelpe til og positive til ideen vår, bekrefter Olaisen.

Tekst: Joke Verwaard

Foto: Marius Hansen

SLIK SPARER DU FRAKTPENGER:

- Gå inn på nettsiden til IKEA, og finn produktinformasjon til produktene man ønsker seg.
- Gå til www.keakraft.net og fyll ut bestillingsskjemaet.
- I en prismodell på nettsiden til Keakraft kan man se hva frakten vil koste.
- Bestiller du for eksempel varer opptil 1999 kroner koster frakten 300 kroner.
- Du får et fakturanummer fra de bestilte varene. Hvis du vil klage på en vare sender du selv inn klage/angreterrettskjema til IKEA.

Fra andre studentaviser:

STUDVEST (Bergen):

Konter for millioner

På grunn av karakterpress, benytter hundrevis av jusstudenter ved Universitetet i Bergen (UIB) seg av kontinuasjonseksamen hvert semester. Rådgiver Jan Erik Hatling ved Det juridiske fakultet anslår at det blir avlagt 1600 kontinuasjonseksamener per år.

– Bare i sensurkostnader blir det rundt 900 000 kroner, i tillegg kommer administrasjonskostnader, sier Hatling til Studvest.

I tillegg bruker fakultetet en halv million på klagesensur hvert år. Også Norges Handelshøyskole (NHHS) merker pågangen fra studenter som føler de må ha bedre karakterer. Hatling

karakteriserer dette karakterpresset som uheldig. Fagpolitisk ansvarlig Mattias Røstad Jørum i Kjernerstyret ved NHHS er uenig. Han mener muligheten til å ta opp igjen eksamen er en forutsetning for å opprettholde det frivillige studentengasjementet.

UNIVERSITAS (Oslo):

Aksjon mot vervkåte studentpolitikere

En fraksjon som kaller seg "Studentaksjonen UIO" aksjonerer nå mot det de mener er et råtent studentdemokrati i Oslo.

– Studentpolitikerne er stort sett studenter som er ute etter verv. De har ikke kontakt med studentene, og tar ikke tak i de virkelige problemene som angår studenter, som kutt i undervisning, sier statsvitenskapsstudent Magnus Nystrand til Universitas.

Han står bak aksjonen, og hevder dagens studentpolitikere ikke oppfyller forpliktelsene sine. Nystrand avviser at aksjonen er et stunt for å sanke stemmer til vårens studentparlamentsvalg. Studentparlamentets (SP) leder Heine Skipenes mener at det som preger studentpoliti-

kere, er at de er oppriktige i sitt engasjement.

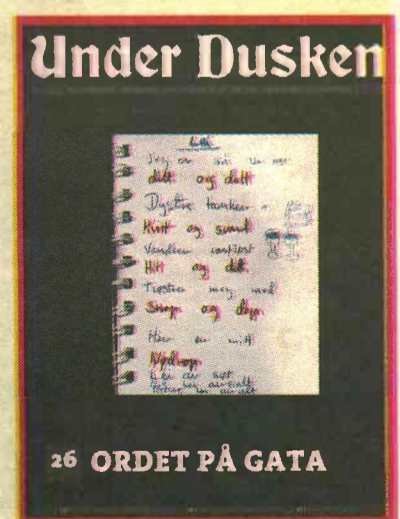
– Vi er ikke en gjeng med politiske broilere. Jeg mener at studentpolitikere er genuint engasjerte studenter. SP pleier god kontakt med studentforeninger og utvalg, og satser på å kommunisere best mulig med studentene, sier Skipenes til Universitas.

UNDER DUSKEN (Trondheim):

NTNU-studenter i Skaperen

Tre av bidragene som har kommet med i de seks semifinalene i TV2s underholdningsprogram Skaperen er utviklet av studenter ved NTNU. Det melder Under Dusken.

De to NTNU-ideene "Resonator" og "WindFlip" (et spesialfartøy designet for å frakte vindturbiner til havs) gikk ut i semifinalen. Nå er det "PramPack" som må redde æren. Konseptet er "en slags trillebag som skal beskytte barnevogner under flytransport", skriver avi-

sen. De skal presentere sin idé onsdag 25. februar. Finalen går onsdag 11. mars.

BEDRE RUSTET: Med den nye lærerutdanningen får studentene større muligheter til å spesialisere seg på det nivået de skal arbeide på. Astrid Løkholm-Båtnes synes dette er fint for de fremtidige lærerstudentene.

- Bidrar til økt kompetanse

Allmennlærerstudent Astrid Løkholm-Båtnes håper det blir lettere å spesialisere seg når den nye, femårige lærerutdanningen er på plass.

– Med den nye endringa har vi som lærerstudenter større mulighet for tidlig å ta et valg om hvor i skolesektoren vi ønsker å arbeide. Det er jo ikke sånn at alle lærerjobber er like. Det er en ganske markant forskjell på å jobbe på småskoletrinnet og å jobbe i ungdomsskolen, sier Løkholm-Båtnes til Utopia.

Hun mener regjeringens melding om ny lærerutdanning sånn sett er positiv. Der åpnes det for at

man tidlig kan velge hvilket trinn man ønsker å undervise på.

Mer motiverende

– Todelingen som er foreslått vil ikke bare medføre at de nyutdannede lærene er mer spesialiserte til det nivået de skal arbeide på, men man kan jo anta at det også vil kunne være motiverende for lærerstudentene at de nå kan ha undervisning i de emnene de har interesse for. At utdanninga nå øker til 5 år bidrar jo også til økt pedagogisk og faglig kompetanse hos de framtidige lærerne, og det er jo aldri negativt, sier lærerstudenten.

800 studieplasser

Regjeringen foreslår at det gradvis bygges ut flere femårige mastergradsutdanninger for grunnskolen, slik at det innen 2014 tilbys 800 studieplasser på dette nivået.

Den nye lærerutdanningen skal ha større fokus på blant annet pedagogikk, spesialisering og bedre veiledning av nyutdannede lærere. Målet er en mer kompetent lærerstab på landsbasis.

Regjeringen vil også innføre et nytt fag, pedagogikk og elevkunnskap, som resulterer i et ekstra år.

Dette faget skal være praksisrettet og skal sette lærerne i stand til å takle mange av de nye utfordringene som er knyttet til sosiale

problemer, mobbing og annen trakassering.

– Bekymret

Øystein Svelle, leder i Studentenes Landsforening (StL), er glad for at regjeringen nå legger opp til en femårig utdanning, men vil ikke juble for tidlig.

– I stedet for passivt å påpeke at de som utdanner lærerne har for liten kompetanse til å tilby dem mastergrader, burde stortinget ta skrittet fullt ut og tørre å sette seg et ambisiøst mål for å bedre lærerutdanningen, sier Svelle.

– Regjeringen oppretter studieplassene, men sier de skal opprette et utvalg som skal se på de forskjel-

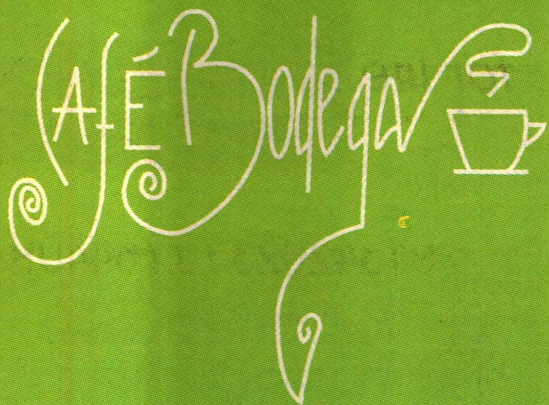
HOVEDPUNKTER VED OPPGRADERING

- To likeverdige hovedretninger rettet mot ulike årstrinn
- Pedagogikk og elevkunnskap et nytt og utvidet pedagogikkfag
- Styrket kvalitet i praksisopplæring
- Veiledning av alle nyutdannede lærere
- Økt rekruttering- nye veier til læreryrket
- Senter fremragende undervisning
- Nasjonal forskerskole

lige sidene ved et slikt prosjekt. Jeg er bekymret for at prosessen vil gå mye saktere når de sier dette skal utredes. Jeg skulle ønske de kunne si konsekvent at det blir integrert master om fem år, det hadde vært mye mer forpliktende, avslutter Svelle.

Tekst: Caroline Lang

Foto: Marius Hansen

Studensamfunnets Café Bodega.

Høy musikk - lave priser!

Åpen hverdager 12.00 - 18.00

Du finner oss i Teorifagbygget, hus 2 plan 1.

Hver fredag: HAPPY HOUR!

Alle varme drikker gratis!

Studentstyre uten stemmerett

Etter sommeren kommer Studentstyret ved Universitetet i Tromsø til å stå uten medlemskap og stemmerett i en nasjonal studentorganisasjon.

Studenttinget på høgsolen og Studentstyret på universitetet har meldt seg ut av henholdsvis Studentenes Landsforening (StL) og Norsk Studentunion (NSU). Dermed risikerer det nye Studentstyret å stå uten stemmerett i nasjonale saker i nesten to semestre fra sommeren av.

- Det er en kinkig situasjon. Siden StL og NSU er under en mulig fusjonering er det vanskelig å gjøre et valg før resultatet der er spikret, forklarer Per Christian Stevens, leder for Studenttinget på tidligere Høyskolen i Tromsø.

- Ikke noe negativt

Studentstyreleder ved Universitetet i Tromsø, Andreas Willersrud, er klar over at dette kan bety at studentstyret i verste fall ikke har stemmerett før våren 2010. Han tror likevel ikke det nødvendigvis får negative følger.

- I så fall får vi mer tid til å arbeide for lokale tiltak. Som for eksempel mer penger til barnehagene, forklarer han.

- Hvorfor kunne dere ikke ha ventet med å melde dere ut, slik at dere ikke risikerte å stå utenfor?

- For det første koster det mye penger å være medlem i to organisasjoner. Penger som ville blitt tatt fra kassen til studentene. For det andre er det egentlig ikke lov å være medlem i to studentorganisasjoner på samme tid, sier Willersrud.

Positivitet rundt fusjon

Hvis fusjonen blir vedtatt er en sammenslått nasjonal studentorganisasjon i drift fra 1. juli 2010. Nestleder Helge Lundsvoll Andersen i NSU ser positivt på en mulig fusjon.

- I vår organisasjon er det god stemning for sammenslåingen. Det virker som om våre medlemslag føler seg hørt i prosessen, sier nestlederen.

IKKE UROLIG: Studentstyreleder ved Universitetet i Tromsø, Andreas Willersrud, er ikke urolig for at det nye Studentstyret risikerer å stå uten stemmerett i nasjonale saker i nesten to semestre.

Selv om Studentstyret i Tromsø i verste fall kan stå utenfor medlemskap frem til slutten av våren 2010, så er det mye som tyder på at de kan bli medlem fortere.

- Det ligger inne et forslag om endring av rutiner slik at de kan bli fullverdige medlemmer raskere, sier Andersen.

Willersrud satser på at denne endringen blir vedtatt.

- Vi håper og regner med at vi blir medlemmer igjen snarest mulig. Det er i NSUs beste interesse også, sier Willersrud.

Ingen stor forskjell

Verken Willersrud eller Stevens tror den vanlige studenten vil merke noe spesielt til at Studentstyret eventuelt står utenfor en nasjonal organisasjon en stund.

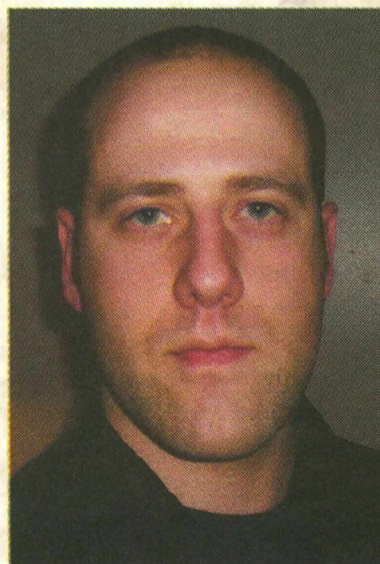
- Det eneste er at hvis det dukker opp større saker på et nasjonalt nivå, så står vi uten stemmerett. Men ellers tror jeg ingen studenter vil føle at studenthverdagen blir annerledes, sier Stevens.

Willersrud har samme oppfatning.

- De som ikke er i studentpolitikken vil ikke merke noen forskjell. Vi mister to stemmer på de nasjonale forsamlingene, men som sagt får vi mer tid til å arbeide lokalt. Det er tross alt viktigst, poengterer Styrelederen.

Tekst: Stefan Amlie

Foto: Stefan Amlie

KINKIG: Per Christian Stevens, leder for Studenttinget på tidligere Høyskolen i Tromsø, synes det er en kinkig situasjon, men tror ikke det vil påvirke tromsøstudentene i særlig stor grad.

MEDLEMSSKAP

■ Studenttinget på Høyskolen var medlem av Studentenes Landsforening (StL) og Studentstyret på Universitetet var medlem av Norsk Studentunion (NSU) før fusjonen.

■ Dette er de to landsdekkende studentorganisasjonene som taler studentenes sak og hvor alle medlemmer har stemmerett.

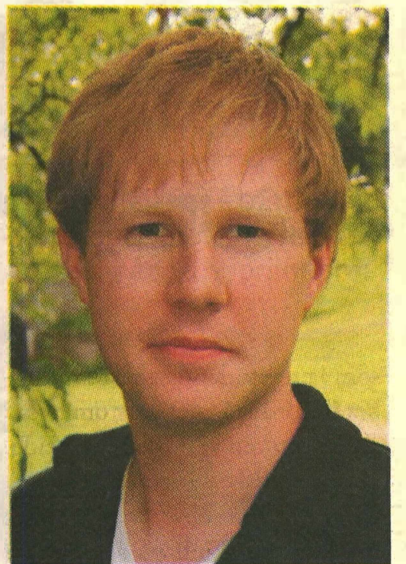
■ StL og NSU har ved to tidligere anledninger prøvd å fusjonere – uten å komme til enighet.

■ Nå er de igjen i en fusjonsprosess.

■ På grunn av dette valgte styrene på høgsolen og universitetet å melde seg ut av StL og NSU i påvente av resultatet som kommer i april.

■ Det er økonomiske og juridiske årsaker til avgjørelsen.

■ På grunn av dette risikerer nå det nye Studentstyret å være uten medlemskap og stemmerett fra i sommer og til våren 2010.

POSITIV: Nestleder i NSU, Helge Lundsvoll Andersen, er positiv til fusjonen. Pressefoto: Ingrid Eggen.

når livet blir for stort eller for lite...

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT presten

I TROMSØ

91342023 / 77644097

tor.stranda@adm.uit.no

<http://uit.no/studtjenester/957>

ORGANIZERS: Kjersti Gausvik and Millicent Adubofow were some of the organizers behind the Buddy Program.

A few words about building bridges

After six weeks full of fun and entertainment, the Buddy Project has come to an end.

Place: Tromsø, Driv. Date: Friday 19th. Time: 7:00pm. Venue: Buddy Program kick-off party. The main objective of the Buddy Program was to introduce new international students to a different social society and to help them to accommodate to new conditions. The procedure was brilliantly simple - an international and a Norwegian student were paired up according to their shared hobbies and interests.

The project started in January 2009. Both International and Norwegian students were offered a whole variety of different activities (sporting tournaments, movie nights, first aid course, parties) that helped them to get to know each other better and feel the real spirit of the Northern Peris. Even more importantly, students were able to tighten the bond and feel at home with each other. Although the final evaluation of the project is

yet to come, the organizers of the program have already been given much of a positive feedback from the participants.

— It is undeniably uplifting that Norwegian students finally entered the 'exotic' and colourful world of international students.

Minds are like parachutes...

They only function when they are open (Thomas Dewar). The above quote wittily summarizes the quintessence of the exchange program. Not only are students given an opportunity to spread their wings in terms of their scientific interests, but also benefit from the multicultural character of this place. Living in a melting-pot-city is a splendid chance to broad new horizons and genuinely experience other cultures.

Bridging the gap between Norwegians and International students was successfully accomplished because of the fact that 'buddies'

had a chance to meet and see each other in various situations which, in turn, enabled them to establish friendly relationships.

Many Norwegians

This is why the organizers of the Buddy Project put much emphasis on creating a common ground for both Foreign and Norwegian students, so that both sides can benefit. Moreover, the program belied the widespread stereotype of Norwegians being close and withdrawn, as it turned out that the number of Norwegian students applying for the program exceeded the amount of International participants.

Norwegian students helped the students overseas in different aspects, for instance breaking the fear of being in a new culture,

showing them around the town, and advising them on their needs.

From the inside

Although this is the first time for the project to be implemented, it worked well. As Ingvild, one of the organizers of the Buddy Program, stated, the program did really bear fruit. The main assumption was to make people meet and exchange their life experience, knowledge and culture. It turned out that building bridges between people is easier than anyone could ever expect. Norwegians and Foreign students were eager to take part in the project, which proves that no such thing as a 'gap' between Locals and Internationals exists. It seems that students, irrespective of their nationality, seek their buddy. All we need is just a common ground to meet.

As an example, Regina from Russia and her Norwegian buddy Sofie claimed that they enjoyed each other's company to such an extent that they met outside the

events of the program. So was the case with the majority of buddies, 'hand-picked' for each other. It is undeniably uplifting that Norwegian students finally entered the 'exotic' and colourful world of international students. By all means, it is a good feeling to see more and more Norwegians in Bodega or other places, previously associated only with students overseas.

Not without problems

Still, the program itself was not flawless. Some of the participants did not meet their buddy at all or met them occasionally.

Since the project turned out to be much of a success, the organizers are preparing themselves for the second 'edition' of the Buddy Program. As Ingvild says, they are in dire need of volunteers so that they can work out every detail more diligently.

Text: Sylvia Grabarz

Foto: Trygve Sørensen

– Varm og omsorgsfull

TROMSØ: Willy Haugli var sentral i opprettelsen av Universitetet i Tromsø, og var universitetsdirektør fra starten i 1969 og fram til 1978, samt en ny periode i 1983.

– Sammen med den første rektoren Peter Hjort gjorde han noe som ingen andre har gjort før dem, og som vil bli stående for alltid. Jeg lærte han å kjenne som en grundig, ryddig, tydelig, varm og omsorgsfull person, sa UIT-reaktor Jarle Aarbakke under bisettelsen i Elverhøy kirke fredag 20. februar.

En kjærlig far

TROMSØ: Datteren Trude Haugli, dekan ved Det juridiske fakultet, stilte i høst til valg som rektorkandidat foran sammenslåingen av Universitetet i Tromsø og Høgskolen i Tromsø. Hun var naturlig nok også til stede ved bisettelsen av sin far, Willy Haugli.

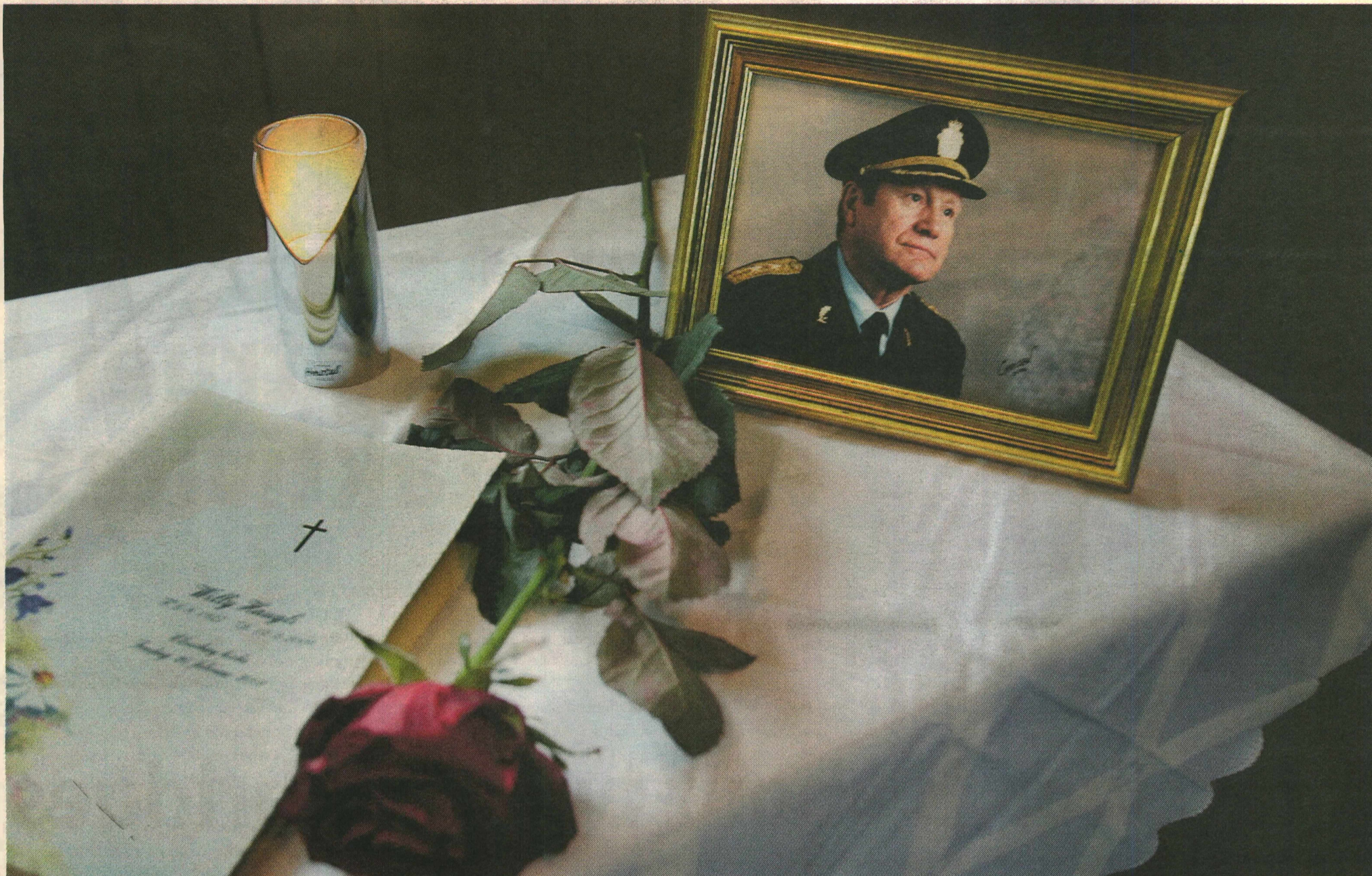
Familien la vekt på hans myke sider under bisettelsen.

– Han lærte oss verdien av kjærlighet, omtanke og vennskap mellom mennesker, sa Trude Hauglis bror, legen Arne Haugli, i kirka.

Ingen "Jern-Willy"

TROMSØ: Ved siden av familie, slekt og venner var det flere prominente polititopper til stede under bisettelsen til Willy Haugli i Elverhøy kirke. Politidirektør Ingelin Killengreen, visepolitimester Sveinung Sponheim i Oslo politidistrikt og politimester Truls Fyhn i Tromsø var alle til stede. Ifølge politidirektør Ingelin Killengreen var Haugli langt fra noen "Jern-Willy".

– For oss i politiet var Willy Haugli prototypen på den skikkelige, gode politimannen. Ingen sak var for stor, ingen sak for liten. Han foretok fartskontroller fra bilen, kunne stoppe folk på gaten og irettesette dem, og han fulgte gamle damer over veien, sa Killengreen under bisettelsen.

Minneord over Willy Haugli

MINNEORD

Tekst: Rektor Jarle Aarbakke og universitetsdirektør Lasse Lønnum

Den første universitetsdirektøren ved UIT, Willy Haugli, er død. Den nåværende ledelsen mener han ga et uvurderlig bidrag til byggingen av Nord-Norge og den nye nordnorske identiteten.

Willy Haugli er død, og han minnes offentlig over det ganske land. De fleste trekker frem hans år som politimester i Oslo, men Willy Haugli har satt store og viktige spor etter seg i landsdelen, ikke minst i kraft av hans innsats som den første universitetsdirektør ved Universitetet i Tromsø.

Valget var kontroversielt. En konservativ ikke-akademiker som leder for det nye universitetet? Dette skapte strid. Haugli tok juridisk embetseksamen ved siden av full jobb som politikonstabel, og hadde ingen erfaring som student. Likevel hadde leder av interimstyret professor Peter F. Hjort sterk tro på at han var rett mann på rett plass, og Haugli ble oppfordret spesielt til å søke stillingen. Hans utrettelige innsats for Universitetstanken og hans inngående kjennskap til byen og Tromsøværingene var av avgjørende betydning for styret. Det var også av stor betydning for Universitetet i Tromsø i de første år.

Sommeren 1972 ble han utnevnt til æresdoktor i jus ved University of Strathclyde i Glasgow. I sitt takkebrev påpeker han at dette ser han på som en gest mot det nye universitetet, like mye som en æresbevisning for ham selv. Da han samme høst blir bedt av Gyldendal Norsk Forlag om å oppdatere sin

— Vi som høster fruktene av hans innsats, er ham stor takk skyldig.

biografi til neste utgave av deres konversationsleksikon, nevner han ikke utnevnelsen med et ord.

Willy Haugli betegnes som grundig, ryddig, tydelig, varm og omsorgsfull av de som arbeidet for ham og med ham her ved Universitetet. Hans grundighet vises i at han tok flere kurs i universitetsadministrasjon. Han var også på besøk ved flere universiteter for å se og lære. Her skulle intet overlates til tilfeldighetene. Brevveksling med departementet opp gjennom årene viser også en svært ryddig holdning til formaliteter. Hans underordnede er alle samstemt i at han var en omsorgsfull og tydelig sjef, og at han

hadde stor betydning for utviklingen av Universitetet i Tromsø.

Han var Høyre-politiker, men også en foregangsmann for likestilling. Det blir sagt at han så kvinnene og deres kvalifikasjoner, og uttalte flere ganger at man ikke kunne kaste vekk halvparten av landets intelligens. Dette var fremtidsrettet tale på begynnelsen av 70-tallet.

Willy Hauglis utrettelige innsats for Universitetet i Tromsø både før, under og etter hans år som direktør har vært et uvurderlig bidrag til byggingen av Nord-Norge og den nye nordnorske identiteten. Vi som høster fruktene av hans innsats, er ham stor takk skyldig.

Vi lyser fred over hans minne.

Foto: Torggrim Rath Olsen/Nordlys

Megalomani

Språkrådet: psykisk forstyrrelse som ytrer seg ved vrangforestillinger om egen storhet og fortrefelighet, stormannsgalskap

Min uovertrufne fortrefelighet får et skudd for baugen

Først, en innrømmelse. Jeg har mine klare begrensninger. På visse felt.

- Slik kunne jeg begynt min tekst. Det er *her* enkelte av oss, vel, noen ganske så få av oss i alle fall, trækker feil i ordkløveriets edle kunst. Har man først lagt seg flat fra første stund, heist det hvite flagget, har man tapt. «Komiske Ali», eller Mohammed Saeed al-Sahhaf som han heter, var informasjonsminister i Saddam Husseins regjering da USA med sine allierte rykket inn og avsatte Saddam i 2003. Han ga seg aldri. Mannen sto rank som en påle og svarte på spørsmål, og avfeide alle spørsmål om tilbakeslag og nederlag for den irakiske hær blankt. Da han 7. april ble spurt om de amerikanske styrkene som hadde rykket inn i Bagdad svarte han;

«Det er ingen amerikanske kolonner i Bagdad i det hele tatt. Vi har beleiret dem og drept de fleste av dem». Det er fortsatt et åpent spørsmål om mannen faktisk *mente* det han lirt av seg, eller om Saddam Hussein trakk hardt i trådene. Faktum er i alle fall at komiske Ali muligens var, på et vis, det eneste man kunne smile litt skeivt av etter invasjonen av Irak. En bastant benektelse av all motgang, og triumferende når han kom med meldinger om den irakiske hærs fremgang og heroiske seirer over de «vantro hundene». Mannen ble etterhvert en populær figur i vestlige medier, og ble på mange måter bildet på det humane ved Saddam Husseins regime. Likevel var han en viktig figur for de irakiske styrkene. Det irakiske folket ble ved mange anledninger intervjuet om sin informasjonsminister før Husseins nederlag. Mange stolte på ham, og mente han var viktig for moralen til de irakiske styrkene. Strengt tatt tok det bare 28 dager før de viktigste irakiske byene var kontrollert av de USA-ledede styrkene, men man kan anta at han faktisk hadde en viss betydning for at Hussein hadde delvis støtte blant folket da USA invaderte. Al-Sahhaf var opptatt av å poengtere overfor vestlige medier de sivile tapene blant Iraks befolkning, og selv om han nok overdrev ved gitte anledninger, gjorde USAs strenge sensur overfor internasjonale nyhetsbyrå at Al-Sahhaf i starten var en av få kilder til informasjon fra «den

andre siden» under invasjonen. Man skal likevel ikke se seg blind på at Saddams protesje var til de grader sikker på seier, og at det kun var en side med merkelige illusjoner angående sin egen sides suverenitet. Jeg minnes godt en viss president på dekket av et hangarskip, som proklamerte suksess og seier for sine egne styrker. Det verste var nå overstått. Det er 6 år siden nå.

Man trenger ikke se til krigshandlinger i midtøsten for å se at enkelte muligens har overvurdert sin kapasitet på enkelte områder. I Norge, der det er «typisk norsk å være god», har det nærmest gått sport i å lansere «visjonære og spektakulære» planer. Vinter-OL i Tromsø 2018 høres ut som et fantastisk konsept i teorien, men når det kommer til gjennomføring og realisme, var prosjektet muligens dødfødt fra første stund. Selvfølgelig skal Tove Paule og idrettstinget ha sin del av skylden for at regionen manglet såvel pengestøtte som solidaritet, men budsjettet var håpløst urealistisk ift. De faktiske kostnadene. En del vil hevde at slike prosjekter som uansett kommer til å gå med underskudd er noe en må ta seg råd til i velferdsstaten Norge, men de ekstra kostnadene med vedlikehold var massive.

Likevel må en ikke kimse av de som setter seg «hårete mål». Ingebrigt Steen Jensen, på 90-tallet mest kjent for å ha vært med på å bygge opp JBR Reklamebyrå og Dinamo, bestemte seg på slutten av 80-tallet for at Stabæk Fotball skulle spille cupfinale i 1995. Klubben som da lå i 4. divisjon, og soknet til Bærum, ble ikke levnet de store sjansene fra resten av fotball-Norge. I 1995 debuterte Stabæk i Tippeligaen. Tre år senere vant klubben cupfinalen på Ullevaal. I 2008 vant de serien, flyttet inn i Fornebu Arena med plass til 15600 tilskuere og til høsten skal de spille Champions League-kvalifisering, tidligere forbeholdt klubber fra de tre største byene i landet.

Det kan være fornuftig å sikte høyt over mål noen ganger, i alle fall om man kommer fra Bærum. Og hvem vet, kanskje hjelper det nok litt at Tove Paule og halve idrettstinget er bosatt i nabolaget.

Tekst: Dr. Zhivago

STENGT BODEGA: Presidiet ved Studentersamfunnet i Tromsø mener stengningen av Samfunnskjelleren truer den frivillige studentaktiviteten ved UIT. (Arkivfoto)

Stengning truer studentaktivitet

UTROP!

Tekst: Presidiet, Studentersamfunnet i Tromsø

Onsdag 18. februar fikk Studentersamfunnet en e-post fra Universitetets driftsavdeling hvor det ble opplyst om Samfunnskjelleren ikke lenger var åpen for arrangementer hvor det nyttes alkohol, samtidig som de generelle åpningstidene ble kraftig innskrenket, dette med øyeblikkelig virkning og ut hele vårsemesteret. Endringene ble begrunnet med at det for tiden foregår ombyggningsarbeid ved Administrasjonsbygget hvor Samfunnskjelleren er lokalisert.

Avgjørelsen, signert universitetsdirektør Lasse Lønnum, kom meget brått på Studentersamfunnet, som på et møte med driftsavdelingen to dager tidligere ble informert om problemstillingen med at ombyggningsområdet ikke sikret fysisk slik at det er mulig å bevege seg inn i det fra foajeen, samt at tekniske anlegg av og til ville bli koblet ut under byggearbeidet, og det ble sagt at man ønsket å se på av oss forslåtte løsninger på disse problemene. Det over-

rasket oss derfor at resultatet - uten videre dialog - ble stengning.

Dette tiltaket medfører at det i praksis er slutt på arrangementer for våre medlemsgrupper og andre organisasjoner som benytter seg av lokalene dette semesteret. Dette berører arrangementer som allerede er booket, blant annet TSIs Fysiocup som skulle ha gått av stabelen førstkomende helg, noe som selvsagt medfører en vesentlig ulempe for arrangørene som på alt for kort varsel må finne nye lokaliteter. Vi har også fått tilbakemeldinger på at det ofte viser seg vanskelig å finne andre lokaler for studentarrangementer her på Campus, slik at Samfunnskjelleren har fylt en meget viktig funksjon.

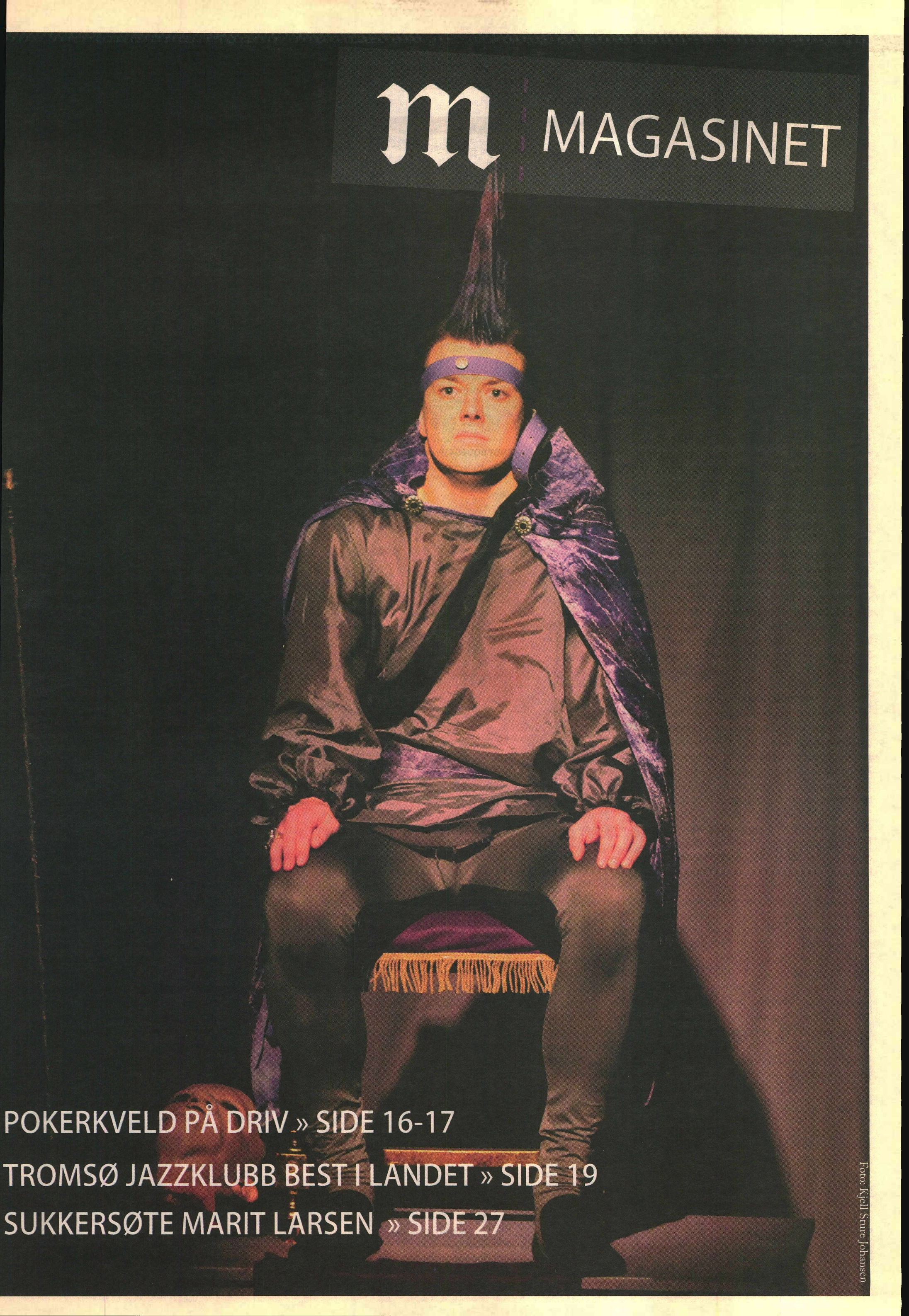
Studentersamfunnet beklager sterkt avgjørelsen som er tatt. Vi er klare over de utfordringene som følger med det å ha et levende universitet for og med studentene, men synes ikke et opphør av all sosial aktivitet er noen løsning. Vi skulle heller ønske at de ansvarlige for vedtaket tok utfordringen med å opprettholde tilbudet om selvorganisert studentaktivitet på Campus. Dette ville også ha vært i tråd med intensjonen for bruk av Administrasjonsbygget slik den tidligere har blitt uttrykt fra ledelsens side.

- E-poster knytter Farouk til Martine-drapet

LONDON: Flere e-poster knytter Farouk Abdulhak til drapet på den 23 år gamle Asker-jenta Martine Vik Magnussen, mener advokat Kjell Holden i «Støttegruppen for Martine». Advokaten sier til TV2 at han har fått flere e-poster fra Abdulhak-familien som han mener knytter etterlyste Farouk til drapet på den norske studenten.

- Det var de som tok kontakt med oss, og de ville gjerne ha et møte, men en betingelse for møtet

var at jeg representerte familien Magnussen, og det ønsket ikke familien Magnussen, forteller Holden til TV 2. Abdulhak-familiens advokat skriver at de ønsker å møte Martines far for å snakke om hvordan saken kan løses. Dette tolket Holden som en erkjennelse av skyld, og at de ville kjøpe seg ut av ubehageligheter. (©NTB)

m

MAGASINET

POKERKVELD PÅ DRIV » SIDE 16-17

TROMSØ JAZZKLUBB BEST I LANDET » SIDE 19

SUKKERSØTE MARIT LARSEN » SIDE 27

Trang til engasjement

Han har planlagt festival på to timer og hatt over 100.000 kroner i skrittet. Haakon Nordrum har vært med på det meste.

FESTIVALBYEN TROMSØ ER det ofte snakk om engasjement og frivillig arbeid. Men det er ikke bare de store festivalene som er avhengig av frivillige, studenthuset Driv har til enhver tid flere hundre frivillige som jobber for dem. Haakon Nordrum har jobbet på Driv i ni år, med andre ord helt siden huset åpnet rundt årtusenskiftet, og vært innom de fleste arbeidsområdene på huset. Og selv om navnet ikke er kjent for alle, vet de fleste på Driv godt hvem han er.

Han var ung og ambisiøs da han begynte sine studier ved Universitetet i Tromsø. Etter å ha gjort seg ferdig med videregående skole var planen å bli den yngste juristen i Norge.

– Jeg begynte ett år tidligere på skolen enn det som var vanlig og hadde ikke vært i militæret, så jeg regnet ut at jeg ville være 22 og et halvt år når jeg var ferdigutdannet jurist. Hvis alt gikk bra ville jeg være den yngste juristen i Norge, minnes han.

Men slik gikk det altså ikke. For i 2000 åpnet Tromsøs nye studenthus, Driv, dørene. Vakten i døra var Haakon Nordrum. Han likte det godt, og Driv fant ut at han var flink, så han fikk tilbud om å være med i kaféstyret og driftstyret. Og slik begynte han sin tid på Driv. Studiene fikk mindre prioritet og tiden ble stort sett brukt på det gule huset på kaia.

GIKK GRADENE

Etter å ha sittet i kaféstyret, vært en tid i Vertskap og vært studentrepresentant i A/S styret, ble han leder i Vertskap og fikk dermed en plass i kulturstyret. I 2002 ble han valgt til styreleder på Driv.

– Jeg var ganske ung, bare 20 år – kanskje litt for ung til å lede en bedrift som omsatte for flere millioner kroner årlig. Om det var på grunn av alderen, presset som fulgte stillingen eller bare et ønske om forandring sier han ikke noe om, men i 2003 trengte han et friår og flyttet derfor til Trondheim.

— Det har vært perioder hvor jeg har hatt lite tid til venner og familie.

– Etter et hektisk år som leder, hadde jeg nærmest utviklet telefonskrek. Så i løpet av mitt år i Trondheim tok jeg nesten aldri telefonen, sier Haakon.

“Friåret” brukte Haakon på Afrikastudier ved NTNU, men i Norges beste studentby gikk det ikke lang tid før han var tilbake i frivilligsporet.

– Jeg begynte å studere og det gikk fint, men etter fire uker fant jeg ut at jeg ville involvere meg i arbeidet på Samfunnet, sier han.

Etter året på Samfunnet, bar det tilbake til Tromsø. Med seg i bagasjen hadde han nytt pågangsmot og friske ideer til hva som kunne gjøres med Driv. Vel tilbake i I shavsbyen ble han valgt til kulturstyreleder og var det de neste to årene. En av tingene han fikk igjennom i løpet av sin periode var Hele Driv, kvelden når hele huset åpnes opp for publikum.

– Jeg hadde lyst til å vise hva man kunne få ut av Driv. Første Hele Driv, som vi hadde på seksårsdagen til Driv i 2006, var det innom rundt 2000 mennesker i løpet av kvelden. Da fikk vi virkelig vist at Driv ikke bare var et konsertsted, men en allsidig studentplass.

VERDIFULLT SKRITT

Av tiden på Driv er det noen episoder som Haakon husker bedre enn andre. I 2003 skulle Morten Abel gjeste studenthuset, men på grunn av en avlysning i Kirkenes ble det dyrere enn forventet. Løsningen ble å lage en festival på sparket.

– Det var i det hele tatt mye som skjedde rundt Abel-konserten, så for å tjene inn penger til Morten Abels honorar, lagde vi en festival. Vi fikk ordnet sponsorer, satte opp program og i løpet av to timer hadde vi planlagt “Mørketidsfestivalen”. Dette skjedde én uke før Abel kom opp, forteller Haakon.

– I tillegg så viste det seg at Abel ville ha honoraret sitt i kontanter. Og siden beløpet var betydelig, måtte jeg en tur i banken. Men det var jo snakk om mye

penger, så jeg måtte finne den sikreste plassen å oppbevare pengene på vei tilbake til Driv. Løsningen ble å legge konvolutten i skrittet, så da gikk jeg fra banken til Driv med det som kanskje var det mest verdifulle skrittet i Tromsø, i alle fall på den tiden, sier han og smiler.

— Etter et hektisk år som leder, hadde jeg nærmest utviklet telefonskrek. Så i løpet av mitt år i Trondheim tok jeg nesten aldri telefonen.

VIKTIG MED ENGASJEMENT

Med krevende pensum og mange forelesninger er det vanskelig å sette av tid til frivillig arbeid utenom skolen. Haakon synes det er synd at systemet ikke verdsetter utenomfaglig engasjement mer.

– Jeg synes det burde gis studentpoeng for utenomfaglig arbeid, slik det gjøres i USA. Åtte år med frivillig arbeid kan gi minst like bra kompetanse som åtte år på lesesalen. Arbeidsgivere sier at de vektlegger jobbsøkere som har vist engasjement utenom skolearbeid, og da skulle det bare mangle at skolesystemet også anerkjenner dette arbeidet ved å gi studiepoeng for det.

Selv om det tar opp tid fra skolearbeidet, er Haakon klar på hvilke fordeler man har om man velger å være frivillig.

– Man opparbeider seg sosial kompetanse, blir kjent med nye folk og får spennende utfordringer. I løpet av min tid på Driv har jeg vært borti alt fra økonomi og budsjettbehandling, til festivalplanlegging og personalledelse.

Når du bruker så mye tid på frivillig arbeid, går det ut over noe annet enn bare skolen?

– Ja, det er klart. Det har vært perioder hvor jeg har hatt lite tid til venner og familie, innrømmer Haakon.

TILBAKE TIL SKOLEBENKEN

Etter mange år som frivillig og deltidsstudent, har Haakon endelig funnet ut hvilken vei han vil ta. Over årene har han

tjent seg opp 2-300 studiepoeng, og han har vært innom alt fra samfunnsøkonomi og statsvitenskap, til noen studiepoeng i pedagogikk. Men etter å ha hatt litt fritid vil han etter sommeren begynne på sykepleierutdanningen.

– Sykepleieryrket er et veldig bra yrke.

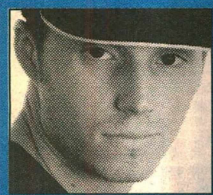
Det er ganske internasjonalt så jeg kan jobbe over hele verden. Det er også relativt fleksibelt, så man kan jobbe mye i perioder, og kanskje bruke tid på kulturarbeid når man har fri.

Med en mor som er sykepleier ligger kanskje mye til rette for at Haakon skal bli en dyktig sykepleier, men erfaringen fra Driv spiller også inn mener han.

– Når man er leder på et sted som Driv, er jo mye av jobben omsorgsbasert. Det handler blant annet om å ta vare på frivillige, noe jeg tydeligvis har vært flink til. Så den erfaringen mener jeg at jeg kan få bruk for i jobben som sykepleier.

Etter en årrekke som frivillig på Driv mottok Haakon det såkalte “gullkortet”. Det vil si at han hele resten av sitt liv får nyte frivilliggoder og kommer gratis inn på alle arrangementer. Det er kanskje ikke like godt som studiepoeng, men et klart tegn på at innsatsen hans har blitt satt pris på. Så gjenstår det å se om han klarer å holde seg borte fra frivilliglivet lenge nok til å bli ferdig med utdannelsen.

TEKST: GAUTE BECKETT HOL MSLET
FOTO: MARIUS HANSEN

LEDER

GAUTE BECKETT HOLMSLET,
KULTURREDAKTØR

Det går mot vår

MAN SKULLE IKKE tro at man ville merke det her oppe i kalde Tromsø, men det går faktisk mot vår. Det finnes flere grunner til at jeg med sikkerhet kan påstå dette. Ikke alle er like gode, men sammen danner de et solid grunnlag for det som noen gjerne vil beskrive som en latterlig påstand.

OSCAR-UTDELINGEN ER OVER. Dette vet jeg fordi det over alle tabloidnettsidene er klistret bilder av kjendisenes enten skandaløse eller gigafantastiske klesplagg. Som høsten har blader fra trær, gir de forskjellige designerkjolenes farger et hint om vår.

FOLK SPRINGER RUNDT meg og maser konstant om hjemmeoppgaver og obligatoriske innleveringer. Siden semesteret går sånn cirka til starten av sommeren, og siden oppgavene kommer en plass mellom halvveis og omtrent to tredjedeler ut i semesteret så må dette bety at det er vår.

JEG SPISTE NETTOPP min første fastelavensbolle på kanskje 10-12 år. Når jeg tygde over bollen og kjente melisen klistre seg fast i ganen, samtidig som kremen krøp ut i munnvikene mine, merket jeg at hårene på armene mine reiste seg. Slikt må da bety at det er vår?

NÅR JEG TOK 20 bussen mot byen, så jeg en mann som gikk med shorts og t-skjorte i veikanten. I første omgang tenkte jeg at det måtte være veldig kaldt, så tenkte jeg at kanskje våren virkelig var kommet, men kom etter hvert frem til at han bare var dum, og at selv om det for så vidt var en ærlig sak å svinse rundt i alt for lite klær på slutten av februar måned, var det ikke særlig vårlig.

TIPPELIGAEN STARTER OM mindre enn tre uker. Dette er faktisk det sikreste vårtegnet som finnes bortsett fra grønnere gress og blader på trærne. Men siden Tromsø ikke har noen av delene før godt ut i mai måned, er altså seriestarten det sikreste vårtegnet nord for polarsirkelen.

DET VIKTIGSTE ER at alle husker at våren ikke nødvendigvis styres av hvor varmt det er eller hvilken dato det er. Våren er en tilstand. Så selv om det ligger metervis med snø, og sommeren virker som den er uendelig langt unna, er det lett å se tegnene på at våren er på vei. Du må bare lete ekstra godt.

Damenes

Selv om det ikke er penger involvert, er det fremdeles spenning på pokerkvelden på Driv.

I Norge er det som kjent ikke lov å spille om penger. Dette stopper tydeligvis ikke interessen for poker. Vi fikk se pokerfjeset til alle de 56 deltakere som møtte opp fredag kveld i tredje etasje på våre alles kjære studenthus Driv. Ekstra morsomt var det at av de fire kvinnelige spillerne den kvelden ble to sittende igjen blant de fem beste. Ikke dårlig jenter!

ALVORETS TIME

I begynnelsen er stemningen mer eller mindre trykket. «Jeg visste ikke at det skulle være så seriøst» sier en førstegangsdelaktende. Denne spilleren hadde sett for seg litt mer caféstemning. Det spilles tross alt ikke om penger, det er gratis å delta og de fleste har kjøpt seg noe voksenbrus å drikke på. Allikevel er det stille rundt de papphvitdukede bordene, alle ser ut til å konsentrere seg om spillet. Det klirrer i sjetonger, stive blikk følger dealeren mens denne legger kortene på bordet.

La meg med en gang gjøre det klart: Dette er ikke Las Vegas. Utstyret de bruker på Driv ser derimot profesjonelt nok ut til å kunne være fra syndenes by. Sjetongene som brukes starter på 25 dollar og ender på 5000 dollar (!). De som kommer langt her i kveld sitter med mange hundretusener av «dollar» før de mister alt hvis de går ut av spillet. På en storskjerm kan man følge tiden på omganger og pauser, hvor mange spillere som fortsatt er med og få annen nøkkelinfo. Det eneste som mangler er grønne spillebord. Premie vanker det på de fem beste spillerne, og premiene består blandt annet av bøker, gavekort og brettspill. Altså ikke noe for riking og pokerentusisast Idar Vollvik, men for fattige studenter kan det være stort å vinne gavekort til en pizza på Driv. Spillearrangementet har da også vært svært populært og vanligvis er det fullt. I kveld var det fire ledige plasser.

GUTTA BOYS

Det er tydeligvis ikke bare på internasjonalt konkurransenivå poker er et

RUTINERT: Haugen med sjetonger vokste raskt utover kvelden

— Selv uinnvidde som meg selv gisper med de andre hver gang et kort på bordet blir snudd.

«mannfolkspill». Denne fredagskvelden på Driv er også spillet som tidligere nevnt dominert av menn. Mange av spillerne ser heller ikke ut til å være studenter, det er flere litt eldre deltagere. Det er i det hele tatt et litt annet klientell her i kveld enn det vi er vant til å se på Driv.

— You know Germany came in second in two world wars?, hører jeg en av de norske spillerne utbryte til en av sine tyske motstandere. Stemningen begynner heldigvis å lette litt etter hvert som

deltakerne ved bordene blir bedre kjent med hverandre og et par øl har blitt helt ned. Men ikke før replikkene har begynt å sitte litt løsere er det tid for første sammenslåing. Så mange har nå røket ut at det er på tide å tømme et par bord og flytte de gjenværende deltakerne sammen. Stemningen stiger og deltakere ryker raskere og raskere ut. Jeg ser på klokka. De som fortsatt holder koken har holdt på i nærmere tre timer. Enda er det tre - fire bord igjen. Det er siste mulighet til å kjøpe seg noe i baren her oppe som

aften på Driv

KONSENTRASJON: En viktig del av pokerspillet

ØYVIND VOLLE JOHANSEN, JOAKIM LUND BREISTRAND

er åpen for anledningen. Det har dannet seg en tilskuerskare rundt de gjenværende bordene. Selv uinnvidde som meg selv gisper med de andre hver gang et kort på bordet blir snudd. En dame i en litt høyere aldersklasse enn den gjennomsnittlige student ser ut som hun har gjort dette før. Hennes haug med sjetonger vokser raskt og hun har snart danket ut alle andre deltakere ved sitt bord.

DU KAN IKKE LESE MITT POKERFJES, NEI

Pokerfjes ifølge Wikipedia: "Et uttrykk brukt om noen som ikke røper noe emosjonelt ved sitt ansiktsuttrykk". Ikke rart

spillet er populært på den botoxinjiserede amerikanske Vestkysten.

– Det føles godt, sier vinneren etter en fire timer og femten minutter lang turnering.

– Han var vanskelig å lese, sier en av de andre deltakerne på vinnerbordet som også startet ved samme bord som vinneren. Det ble til slutt en ung, mannlig student som gikk av med seieren. Allikevel gikk femte- og tredje-plassen til kvinnelige deltakere. Femte-plassen gikk til og med til en kollega og vi kikker alle småstolt på hennes bokpremie. Forhåpentligvis

dukker det opp flere av det sterke kjønn neste gang så disse kan få vist gutta hvordan det virkelig skal gjøres. Så imens Vollvik og kameratene hans bor i presidentsuite i Vegas og håver inn noen mill i pokergevinst, kan vi stakkars studenter som lever under fattigdomsgrensa kose oss i den gammelsjarmerende tredjeetasjen på Driv med et spill som her er mer hygge enn business.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

POKERKVELD

- Hvor: Tredje etasje på Driv
- Når: En fredag i måneden klokka 19.
- Påmelding fra 16.
- Inngang: Gratis
- Ha med: Pokerfjes

Student med deltidsjobb? -Bli studentmedlem i LO!

Skulle du bli urettferdig behandlet eller oppleve brudd på lover og avtaler i arbeidslivet, så står du som studentmedlem aldri alene. LO, med sine 855 000 medlemmer, har lang erfaring i å håndtere konflikter i arbeidslivet. Dette vil du nyte godt av.

Vi vet at 7 av 10 studenter arbeider ved siden av studiene. Er du en av dem, så trenger du å vite om oss.

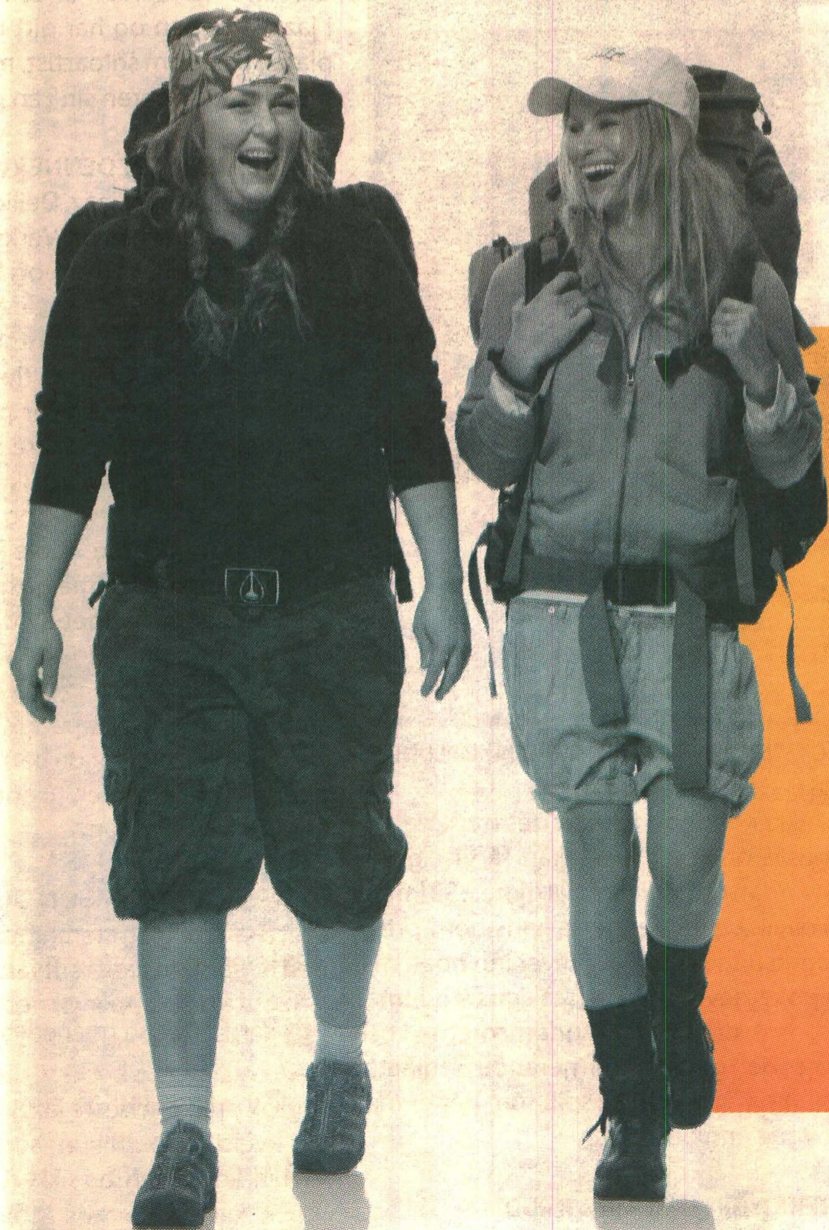
Som studentmedlem i LO vil du bli organisert i et LO-forbund. For de fleste betyr dette at du blir med i NTL, det største fagforbundet i staten. NTL har eget studentfagutvalg, egne kurs og konferanser for studenter.

For
bare 250 kroner i
halvåret får du:

Informasjon om dine rettigheter
i arbeidslivet • Gratis juridisk hjelp
om du får problemer på arbeidsplassen
din • Gratis innboforsikring, billig reise-
forsikring og andre forsikringer • Tilbud
om gratis kurs og konferanser •
Medlemsblad • Fordeler:
www.lofavor.no

Norsk
Tjenestemannslag

Skaff deg riktig reisefølge

Skolegang, studier og yrkesvalg er en lang og ofte uforutsigbar reise. Kanskje tar reisen en annen retning enn du først hadde tenkt? Kanskje blir den lenger. I denne viktige fasen av livet møter du også økonomiske utfordringer. Snakk med en bank som forstår unge mennesker, som sammen med deg skaper forutsigbarhet og trygghet. Med oss som reisefølge kan du konsentrere deg om å nå dine mål. Lykke på reisa!

Bank. Forsikring. Og deg.

SpareBank
NORD-NORGE

Best i landet

Tromsø Jazzklubb er kåret til Årets Jazzklubb 2009. Et godt og internasjonalt program, samt fokus på lokale talenter ble tungen på vektskåla.

ÅRETS JAZZKLUBB: Tore Flesjø overrekker prisen for årets jazzklubb.

– **DET VAR EN** stolt Øystein Blix som tok imot prisen for Årets Jazzklubb 2009. Prisen ble overrasket av Tore Flesjø, daglig leder i Norsk jazzforum, som bare hadde lovord å komme med.

– **DET VAR** på høy tid at Tromsø fikk prisen, og når vi ser på vårens program er det heller ingen tvil. Tromsø Jazzklubb har hatt store internasjonale artister, regionale artister og har i tillegg vært svært flinke til å rekruttere unge talenter og gi dem muligheten til å vise seg frem, sa Flesjø i sin begrunnelse.

TROMSØ JAZZKLUBB VAR ifølge Flesjø den tredje prisvinneren i Nord-Norge. Tidligere vinnere har vært Sortland og Bodø. Prisen er ikke bare en tillitserklæring, men også en pengepremie.

– **TROMSØ HAR** virkelig tatt styring i nord og det er helt fortjent at de stikker av med prisen i år. Så snart bankene åpner, vil vi sette inn 10.000 kroner til Tromsø jazzklubb, lovet Flesjø.

ETTER EN KORT takketale overlot Øystein Blix scenen til kveldens artist, Caroline Henderson, som også passet på å gratulere jazzklubben med dagen i løpet av konserten. Etter konserten fortsatte kvelden på Café Sånn, på jazzklubbens nye konsept "Jazzskøyta". Om Henderson dukket opp i løpet av kvelden er uvisst, men det var nok mange fornøyde jazzelskere rundt bordene i cafélokalet.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

TROMSØ JAZZKLUBB

- Jazzklubben ble stiftet i 1986
- Arrangerer konserter i Tromsø, hovedsakelig på Kulturhuset
- "Jazzskøyta" sjøsettes på Café Sånn, rett etter konsertene.

Varm søndagsjazz

CAROLINE HENDERSON

Verkstedet

Kulturhuset, 15.februar

KONSERT

ETTER EN KORT prisutdeling var det endelig klart for konsert med den svensk-danske damen med det amerikanske navnet. Caroline Henderson er et velkjent navn i jazzverdenen og har gitt ut en hel del plater, flest som soloartist, men hun startet faktisk karrieren sin i en popgruppe.

PÅ KULTURHUSET DENNE kvelden var det derimot duket for jazz. Deilig, fløyelsmyk jazz. Vi befant oss på Verkstedet, bord og stoler var satt frem og lysmennene hadde fremkalt en dyprød stemning på scenen. Da Henderson inntok scenen kort tid etter bandet hennes, fløt den luftige stemmen hennes ut over publikum, og vi badet i gamle klassikere som "Love Is Like a Cigarette" (Duke Ellington, 1936), "Bang Bang" (Sonny Bono, 1966) og "I Concentrate On You" (Cole Porter, 1940). Med sin sterke stemme ga hun nytt liv til sangene, godt hjulpet av dyktige musikere. Av disse utmerket pianist Nikolaj Hess seg da han bergtok publikum med sine forsiktige trykk på tangentene, og spesielt livlig ble det da han fikk leke seg med krevende soloer, til anerkjennende applaus fra publikum.

CAROLINE HENDERSON OG hennes trio leverte en rolig og stemningsfull konsert, med et godt og variert utvalg sanger som varmet kalde kroppene en frossen søndagskveld. Det følte passende å ha en artist av hennes kaliber på kvelden da jazzklubben mottok pris som beste jazzklubb. En perfekt kveld for publikum som hadde tatt veien til konserten, og sikkert en minst like perfekt kveld for fornøyde medlemmer av årets jazzklubb 2009.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

En kaffekokers bekjennelser

Man lærer en del om menneskenaturen når man har jobbet i kaffebar noen år. Og det er foruroligende ting man får innblikk i.

KÅSERI

Tekst: Karoline Flaata

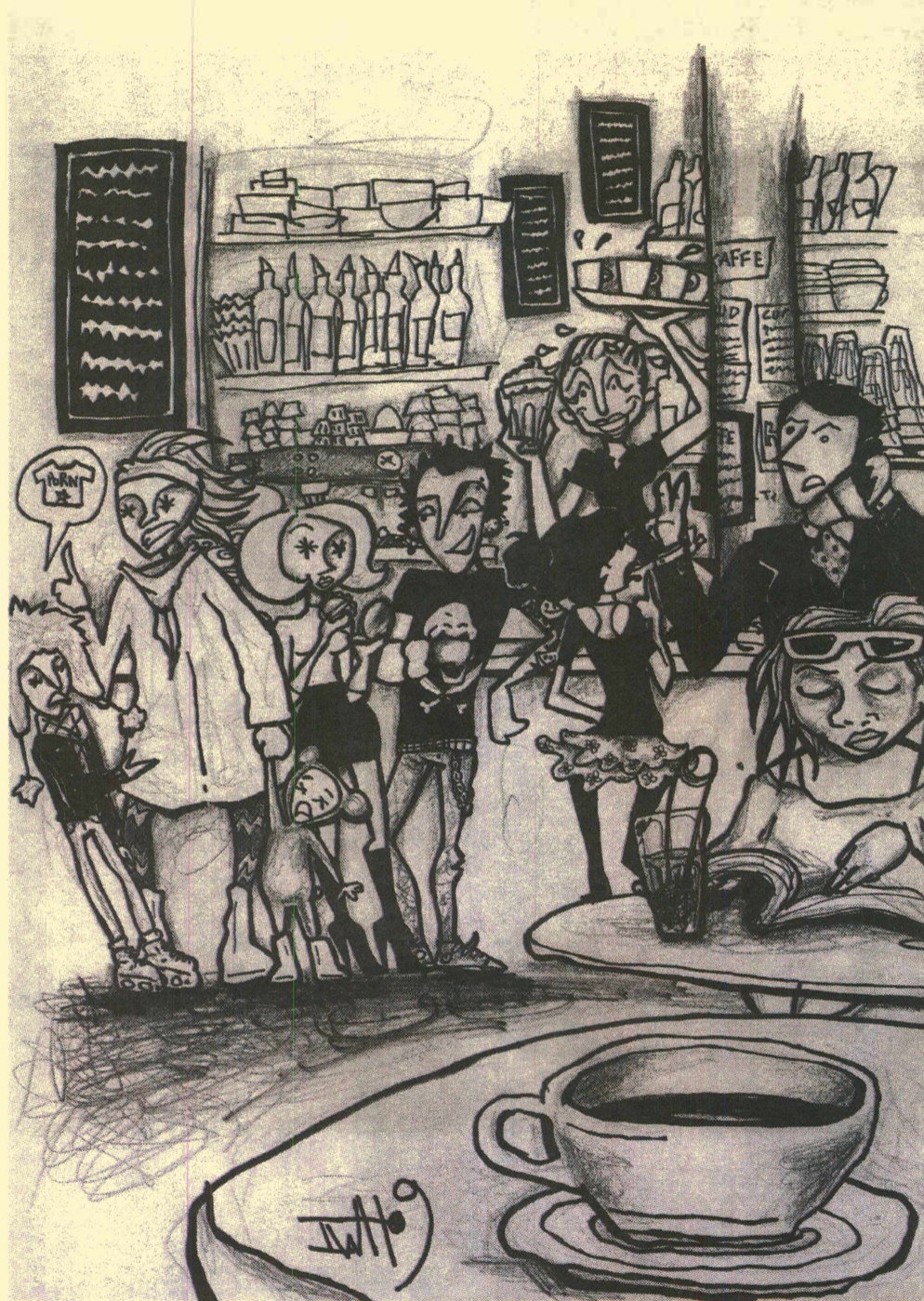
Illustrasjon: Ingeborg Henriksen

HAR DU NOEN gang stått i en kjempe-lang kø, for eksempel i en kaffebar på en lørdag? Har du stått og irritert deg over køen og kanskje snakket med alle vennene dine om hvor utrolig treige de ansatte er? Har du så kommet fram til disken når det *endelig* er din tur og oppdaget at du ikke har bestemt deg for hvilken kaffe du skal ha, eller hva du vil ha å spise. Og hvor var pengene dine igjen? La du ikke lommeboken på bordet dere sikret dere for en halvtime siden? Gratulerer. Du er en av *dem*. En av kundene fra helvete.

MAN BLIR VELSIGNET med mange ulike typer kunder når man jobber i café. Det viktigste skillet går mellom hverdagskundene, eller stamkundene, og helgekundene. Stamkundene vet nesten alltid hva de skal ha, og hvordan de skal bestille det. De vet at det å si: "jeg skal ha en dobbel cortado, jeg skal drikke den her" med en gang det blir deres tur, vil bidra til det kollektive kaffesamfunnets beste og køen vil bevege seg fortere. Om du derimot svinser inn i køen og står med fraværende blick og tenker på hva du skal ha til middag i dag, for deretter å stå og glane på menyen med åpent munn og slørete øyne når du kommer fram, kan jeg garantere at det er din feil at det tar så lang tid. Om du i tillegg spør baristaen; "hva er en Cortado? Hva er en Masjiato? Hva er en Måkka?" og etter å ha hørt på utleggelsen om hva disse drikkene inneholder sier "jeg skal ha en latte" uten å spesifisere om den er enkel eller dobbel, om du skal sitte her eller ta med, ja da skal du regne med at baristaens fantasi inneholder deg og masse, masse varm kaffe.

— For det er sånn det er når du jobber i café: du har ingen steder å gjemme deg.

DET ER INTERESSANT å se hvordan de blir når de står i kø. Noen ser ut som om de blir torturert. Andre skrur seg bare rett og slett av. Noen klarer å se like våkne

og levende ut når de står i kø som ellers. Det er ofte de som bruker tiden fornøytig og bestemmer seg for hva de vil ha. Det er mer produktivt og underholdende enn å tenke: "det er så lang kø, det er så lang kø, jeg blir gal, jeg blir gal."

DET ER ÉN ting de ansatte har vært enige om i alle kaffebarer jeg har jobbet (4 i alt) og det er at latte ikke er kaffe. Og bestiller du en enkel stor latte med

ekstra melk, Latte Macchiato om du vil, ja da vil du egentlig ha varm melk. Det finnes til og med de som vi ha en halv espresso druknet i mengder med overkøkt melk som lukter grøt. Dere vet hvem dere er. Jeg kjenner mange baristaer som nekter å servere sånt. Det høres kanskje sært ut, men når du jobber dag ut og dag inn for luse lønn, omgitt av kaffe på alle kanter, du drikker kaffe, lukter kaffe, luften du puster inn er gjennomsyret av bitte små kaffepartikler, kaffekornene kommer i håret ditt, under klærne, intravenøst inn gjennom huden, ja da bør du i det minste kunne forlange at folk faktisk kommer og kjøper kaffe! Det finnes de som tror at en caféjobb er den koseligste jobben i verden, du er omgitt av god kaffelukt og

bakevarer, du henger på café i arbeidstiden og alle er hyggelige og snille og greie. Noen ganger tar alle seg en synkron dans. Men virkeligheten er en annen: nemlig stress, stress, stress. Dårlig lønn. Og for ikke å glemme: forventningen om at du skal være blid og glad hele tiden.

MEN YRKET HAR definitivt sine interessante sider. Man får se og høre utrolig mye merkelig. Ved et tilfelle, rett etter *the ring* hadde kommet på kino og jeg som en direkte følge av dette ikke hadde sovet noe særlig godt på en uke, kom det en dame inn med langt sort hår. Hun danderte det foran ansiktet og sa at hun hadde hørt at hun liknet på jenta fra *the ring*. Så begynte hun å hvese, akkurat som hun gjør i filmen. Jeg sov ikke noe bedre etter det.

EN ANNEN GANG var det en kunde som hadde hatt søvnproblemer. Dama hans hadde slått opp og han hadde ikke sovet på en uke. Han sølte kaffen sin over alt og jeg måtte bruke lang tid på å høre på detaljer fra kjærlighetslivet hans, trøste ham og forklare ham at han nok kom til å få sove igjen til slutt.

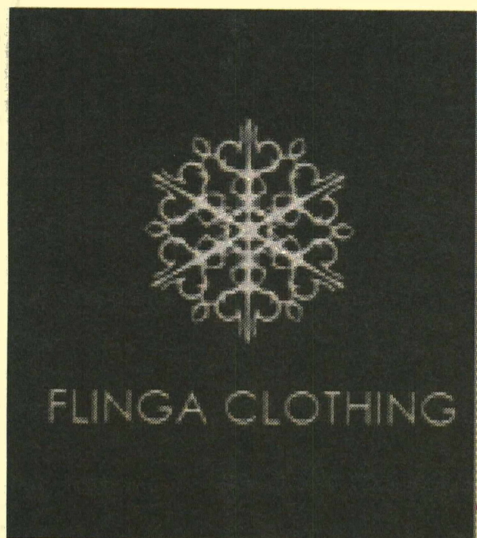
OG SÅ ER det de som prøver å be deg ut. Det kan hende du helst ikke vil treffe dem. Men de har tilgang til deg hver gang du er på jobb og kan sitte og stirre på deg i timevis. For det er sånn det er når du jobber i café: du har ingen steder å gjemme deg. Om plutselig svigermoren din, som du har et lettere anstrengt forhold til, bestemmer seg for at hun vil ha en diskusjon med deg om hvordan du behandler potteplantene dine, ja da vet hun hvor hun finner deg. Så om du vurderer et yrke som caféansatt, vit dette: hvem som helst kan plutselig stå foran deg og forlange service: en gammel lærer fra ungdomsskolen, en eks og den nye dama hans, koffeindesperate småbarnsforeldre som tror du er kombinert barista og barnepasser, eller en mystery-shopper som er ute etter å spionere på deg for å se om du smiler hjertelig nok. Om du fortsatt er like oppsatt på jobben etter dette, kom i hvert fall ikke og si at du ikke har blitt advart.

Ver ditt eige skjønnheitsideal

VIKTORIJA VALSØ OG MARY HASAVARI
Motedesignere
Av Line Johanna Hanøy

MOTE

DET ER INGA lett oppgave å til alle tider halde seg oppdatert på kor mote-pendelen svingar. Eg har for min del hoppa av karusellen for lenge sida. Derfor vart eg både nyfiken og glad då eg oppdaga designduoen Flinga, med Viktorija Valsø og Mary Hasavari. Dei frontar ein feministisk mote som baserer seg på kvinner sine premisser om kva skjønneheit er. Filosofien er at kvinner skal kle seg akkurat slik dei ønskjer, og ikkje etter passende skjortelengder.

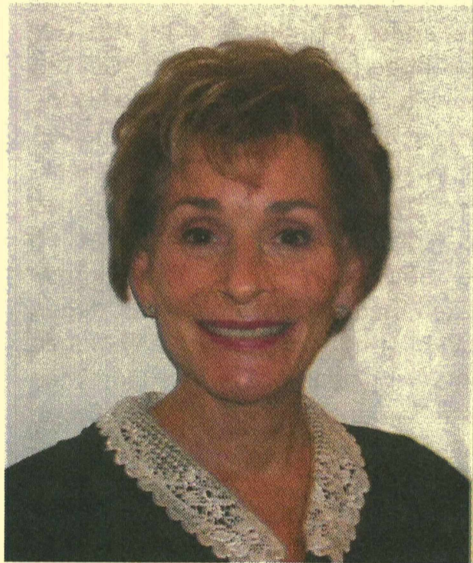
<http://flingaclothing.no/>

Etter skoletid

JUDGE JUDY
Reality program på kanal fem
Av Knut Olav Hanøy

PROGRAM

LURER DU OFTE på om dine valg er moralsk forsvarlige? Trenger du en spirituell leder? Slipp Judge Judy inn i ditt liv og la henne guide deg! Judy var en familierettsdommer i 12 år før hun innså at hennes visdom trengte en bredere plattform og vendte seg derfor mot landsdekkende tv. Daglig hjelper hun 10 millioner seerer med å forstå forskjellen mellom rett og galt. Se og lær med Judge Judy, og la rettferdigheten seire!

Provocative and entertaining

THE EDGE OF THE BED
Forfatter: Lisa Palac
Av Ingvild Ludviksen

BOK

PALAC – CALLED "the Queen of High-Tech Porn", a "Do Me Feminist" (a label I, personally, had never seen before reading this book) and a "Sex-Positive Feminist Pornographer", among other things, was one of the women behind the erotic revolution of the Eighties and Nineties. Her autobiography chronicles her own sexual awakening, starting the day she is cleaning a closet and a mysterious appliance hits her on the head, as well as that of the American society.

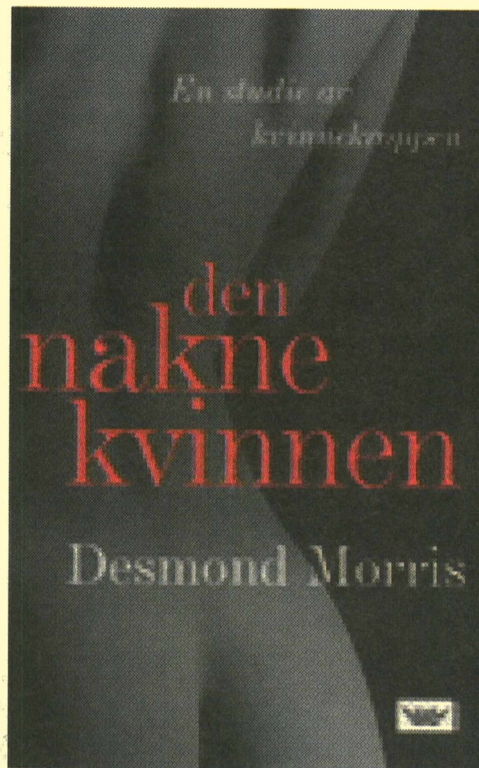
OUTSPOKEN, HILARIOUS, CLEVER and well-written, this easy read tackles the birth of cyber-sex, porn for women and erotic audio-cassettes, along with love, depression and the Marlboro Man, as we follow Palac's change from anti-smut crusader to pornographer, and until finally proclaiming that all women should hire male hookers. The assertion is followed by an incident that clarifies, once again, the gap between life and learning.

POLITICALLY INCORRECT, PERHAPS, but always well thought through, this book is sometimes provocative, often thought-inducing, but – ultimately – always entertaining.

Kvinne, dette er din kropp!

DEN NAKNE KVINNE
Forfatter: Desmond Morris (2005)
Av May Foss

BOK

DERSOM DU HAR noen fantastisk fintfølende og rosenrøde bøker om kvinnekroppen liggende rundt omkring; sleng de unna! Dette er nemlig en biologisk fremstilling av kvinnekroppen sett gjennom en zoologs briller, hvor boka tar for seg en skjematisk oppstilling av kroppsdelenene. Forfatteren behandler hva som er felles for alle kvinner, og hvilken betydning vedkommende kroppsdeler har i forhold til gjeldende skjønneheitsideal (idealene endrer seg med tid og sted).

DENNE BOKA GLØDER av forfatterens begeistring for kvinnekroppen. Dette gjelder ikke bare utseendemessig, men også kvinnekroppens utvikling gjennom tidene. Og fra en kunstners ståsted, kan jeg ikke annet enn å si meg enig.

"DEN NAKNE KVINNE" er en fantastisk bok, hvor man får et nytt syn på kvinnekroppen. Det ville vært sunt for alle å lese denne boken (og i alle fall i disse kvinnedagstider), da dagens skjønneheitsideal er en vits funnet på av tullete mannfolk med en syk form for humor.

Redningskvinnene

SLEATER-KINNEY
Jenteband
Av Line Johanna Hanøy

BAND

ER PLATESAMLINGA DI overrepresentert av melankolske kvinner og menn og "bautasteinar" frå 70-talet? I så fall kan Sleater-Kinney gi ho eit løft. Carrie Brownstein og Corin Tucker starta bandet på 90-talet, og fekk etterkvart med seg Janet Weiss på trommer.

BLANT HØGDEPUNKTA FINN ein albuma "One beat", "The woods" og "The hot rock". Corin si kraftfulle røyst er eigna til å gi akutt gåsehud. I tillegg serverer bandet råttøffe riff, og på "The woods" også fleire gitarsoloar som gir låtane slik ein herleg energi at det er vanskeleg å gjere noko anna enn å rocke med!

Ladyfest Tromsø

FESTIVAL I SAMBAND MED 8. MARS
Ladyfest
Av Line Johanna Hanøy

FESTIVAL

I ÅR SOM i fjor vil det bli arrangert Ladyfest i Tromsø, ein festival som forlenger feiringa av Den internasjonale kvinnedagen!

LADYFEST ER EIT konsept som starta i USA i 2000. Ladyfest skal stimulere til kritisk tenking og frie ytringar på tvers

av kulturell og politisk bakgrunn, og såleis vere ein møteplass for alle typar feministar, og alle andre som ønskjer eit likestilt samfunn.

AV SMAKEBITAR PÅ programmet i år kan nemnast internasjonalt seminar, workshops, babykafé og ikkje minst det årlege 8. mars toget. Stay tuned, program kjem!

Reisebrev fra Uncle Mac!

Da har jeg gjort det igjen. Krysset grensene til det oh store Russland. Denne gangen litt mer forberedt enn sist gang.

Husker å ha tenkt da flyet satte kurs tilbake til Norge, etter noen måneder i St.Petersburg, at hit skulle jeg *ikke* tilbake! Dette er nå tre år siden, og jeg har hatt plenty av tid til å fordøye det, til og med glemme hvor ille jeg synes det var. For en kjapp oppsummering: Hissige russere som kjefter og smeller, vonde lukter, og et byråkrati fra h...

Moskva! Jeg kom gjennom passkontrollen lettere enn sist, men tenker inni meg at så enkelt kan det ikke være. Bagasjen min er sikkert borte, ja, det må være forklaringen. Jeg tror jeg er delvis synsk, for det stemte. Jeg klarte faktisk ikke gjøre noe annet enn å begynne å le. Da var det bare å dra frem den gebrokne gamle russisken, og henvende seg til mannen i skranken. Mannen så på meg og sa først at han ikke kunne hjelpe meg, for å deretter dra frem et skjema jeg måtte fylle ut (på russisk). Og det endte ikke der. Neida. Jeg endte opp med å måtte fylle ut ihvertfall ti(!) skjemaer som alle bare var forskjellige varianter av hverandre. Og mens jeg fylte ut satt han og stemplet en ca. tre fire stempel på hvert av dem. Etter denne lille seansen var over, og vi hadde rukket å bonde litt over min dårlige russisk og hans ekstremt dårlige engelsk, pekte han på en annen mann som så betydelig mer streng ut og hadde grønn uniform og

bart. Denne mannen skulle lese gjennom alle papirene, stemple dem, se strengt på meg, for å så peke på den første mannen igjen. Den første mannen drar frem enda et skjema!(Idet jeg fyller ut dette ser jeg at det ligger masse slike skjemaer på gulvet ferdig utfylt og tråkket på..) For å gjøre never ending story litt kortere, så ble jeg til slutt ferdig med å fylle ut alt, og fikk beskjed om å ringe et veldig langt nummer imorgen for å høre om de hadde funnet den.

PAPIRMØLLE PÅ FLYPLASSEN

Jeg ble møtt av mine norske venner, og vi dro på en humpete minibussreise for å låne en reiseseng som jeg kunne sove på. Siden vi er nordmenn og ikke kjører bil i Moskva dro vi med denne på først metro og så inn i en pirat taxi (Lada selvfølgelig). Nå er vi på tur!

Dagen etter ringer jeg dette nummeret jeg har fått, og blir møtt av en dame som snakker kjempesøtt og høyt på russisk. Jeg blir så skremt at jeg automatisk legger på. Wæh! Helene, min norske venn er ikke så lettskremt, og ringer opp igjen. Damen sier at datasystemet er nede. Ringer SAS Norge og får til svar at de eventuelt kan sende meg en sms. SMS?! En stakkars ung pike sitter stuck i Moskva med masse russere uten bagasje, og de kan sende

meg en sms. Betryggende. Ringer det lange nummeret og spør: Do yooooou speeeak eeengliiish, please? (Har etterhvert lært at de forstår engelsk bedre hvis man snakker like gebrokkent og sakte som dem). Hun sier jeg må ringe et annet nummer. Jeg ringer dette nummeret. De sier jeg må ringe damen igjen. Slik går det frem og tilbake, og jeg bestemmer meg for å vente på sms. Det ender med at vi må reise til flyplassen, en to timers reise (alt i Russland tar tid). Der peker noen på et rom. I rommet er det så mye gjenglemt bagasje at du hadde ikke klart å telle det på en dag. Vi snakker med en dame, eller det vil si at jeg snakker på russisk til en dame og hun snakker masse tilbake. Hva hun sa det aner jeg ikke, men hun hadde utrolig nok hele bunken med papirer jeg fylte ut dagen før. Vi blir bedt om å vente på en annen dame. Denne damen kommer aldri, men første damen kommer tilbake etter en lang stund. Jeg blir geleidet gjennom noen sikkerhetskontroller der jeg møter mennene fra i går. Bagasjen min står i et hjørne, og jeg strener rett bort for å hente den. Men neeeida. Her skal det fylles ut og stemples igjen! Oh herlige papirarbeid! Regnskogen tror jeg ikke de har hørt om.

RUBELENS MAKT

Yes! Vi har overvunnet flyplassen! Nå er det tid for registrering. (For uerfarne Russlandsreisende: man må registrere seg innen tre dager. Ellers... ja hvem vet egentlig, men man tar ikke sjansen på å bli sendt til Sibir). Joran og Helene vet heldigvis hvor man skal dra. Man skal dra på et hotell, ta heisen opp i femte etasje, banke tre ganger på en dør. Der inne er det et bitte lite kontor hvor de vil ordne opp for meg i bytte mot rubler. Fantastisk! De ber oss komme tilbake imorgen (selvfølgelig). Neste sted på sjekklista var Universitetet, og utsikten. Utsikten fikk vi ikke sett pga tåke, men Universitetet var stort, vi tok et bilde og dro videre for å kjøpe meg togbillett til St.Petersburg. Dette var selvfølgelig også never ending story, men med god hjelp fra en som lignet på Dima Bilan (russisk smørsanger, kjent fra bl.a. Grand Prix), som vi etterhvert fant ut var både rusa, manglet tenner, og var emosjonelt ustabil, så klarte vi det til slutt.

MISTENKELIG BAMSEREFLEKS

Etter en slik rundtur blir man tørst og sulten, og da er det fint at mine venner har funnet det jeg liker å kalle Moskvaversion av Verdensteatret. Her finner jeg en litt laid back folkemengde som tilsynelatende har intellektuelle samtaler

over et glass cava, helt til klokka biker midnatt, og det kommer frem en diger discokule i taket, og kveldens DJ setter på russemusikk. (I frykt av å bli uglesett av mine kolleger som ikke har vært i Russland; dette er et stort kompliment). Andre russiske klubber jeg har vært på har hatt nakne mannlige dansere i taket, og nakne damer med stearinlys opp i baken. Jeg setter pris på et sted som har påkledning.

Etter mye om og men fikk jeg endelig se den Røde Plass, Lenin, to aper og en ørn. Sistnevnte var en turistattraksjon(?!). Kreml var stengt. Surprise! Lenin var

forresten gul, og sikkerhetsvaktene ble skremt av kortmappa mi i aluminium, pluss en bamserefleks jeg hadde i jakken. Dette er tydeligvis ikke vanlig.

EROTISK OG EKSOTISK

Dag 4. Russisk underground homo klubb. I en bakgård. I en kjeller. Bak en jerndør. Bak et gitter. Masse damer/menn, vanskelig å se forskjell. Må oppleves for å forstås.

Toget til St.Petersburg gikk selvfølgelig tre timer senere enn damen i luken hadde sagt. Helene hadde sagt at det var lett å finne toget, det var nemlig bare fire

spor. Det var det ikke. Det var ti, og ikke i stigende rekkefølge. System? Det vet vi ikke hva er. Etter mye kjefting og smell, fikk jeg lov av en dame å sette meg på toget, og jeg fikk en sidekamerat som hadde med seg to flasker vodka, og to foran meg som hadde sikkert fem hver. Herrlicht! Men jeg kom da frem, og det er mer enn man kan forvente.

St.Petersburg kunne by på mye, men det beste var russisk sirkus! Det var klovnens bursdag, og med seg hadde han mange eksotiske dyr...? Disse eksotiske dyrene hadde de klart å presse inn i ett lite nummer. Og tro meg, det var

mange. Og det så helt teit ut. Dyrene bare spankulerte rundt i manesjen, mens halvnakne damer gikk rundt og smilte. Man kan ikke gjøre annet enn å elske det. Jeg sier som de norske menn som bor i Russland (dog de på grunn av damene, jeg på grunn av eksotiske dyr): Living a dream!

TEKST: MARITHE DAHL

TAPSPROSJEKT: Det skal godt gjøres å få denne butikken til å gå i pluss.

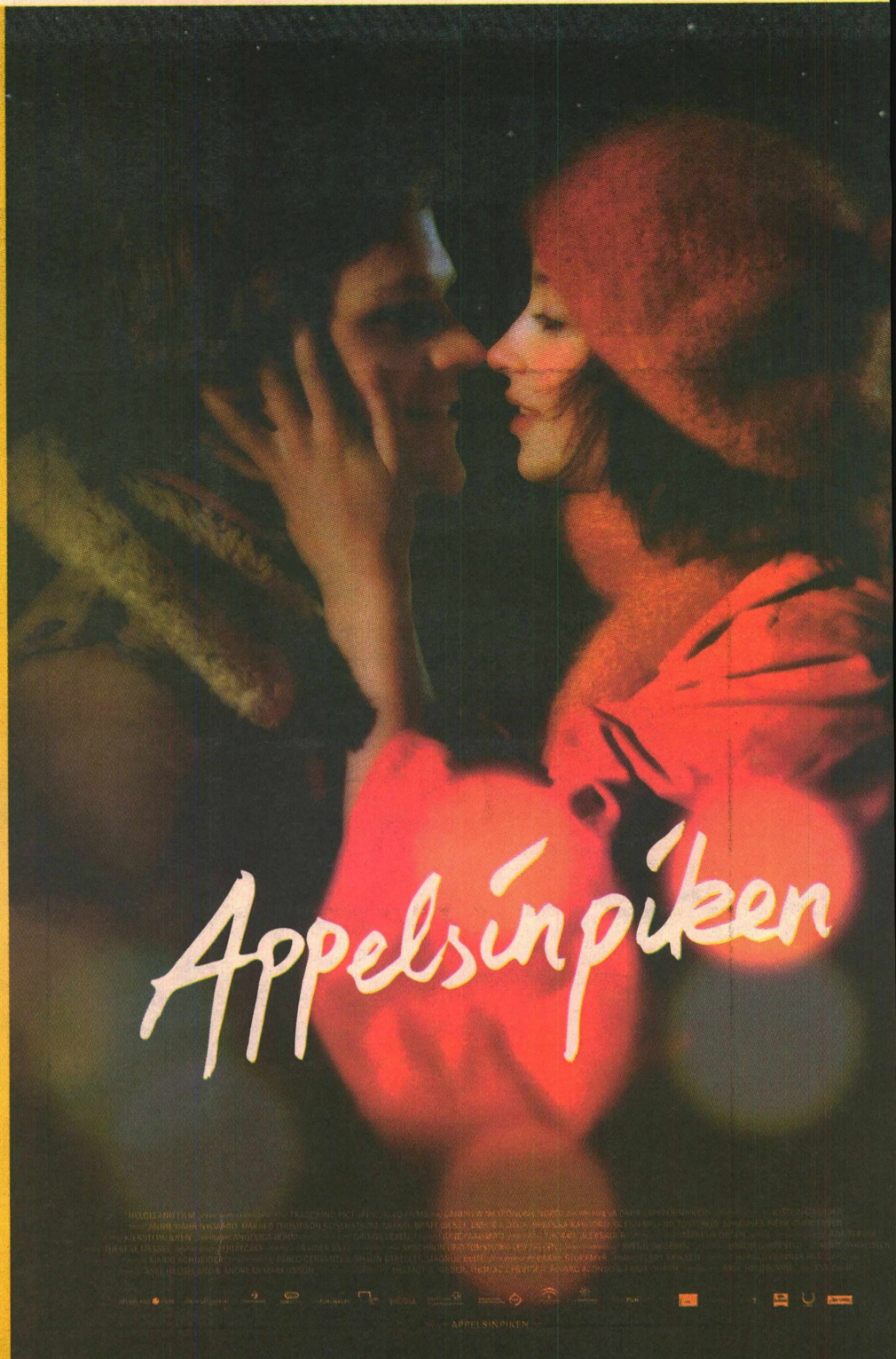
MAMMUT

SALG

2.-14. MARS

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

Har du lyst til å skrive for kulturdelen i

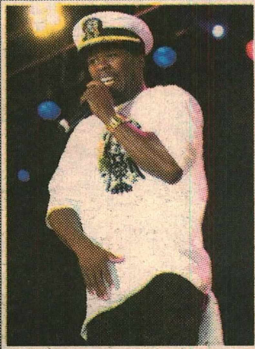
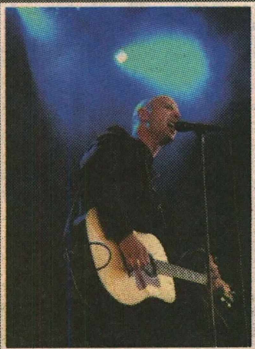
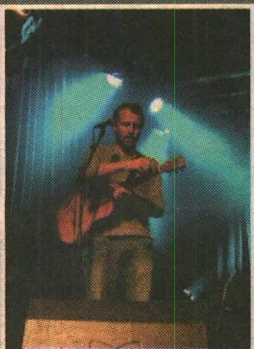
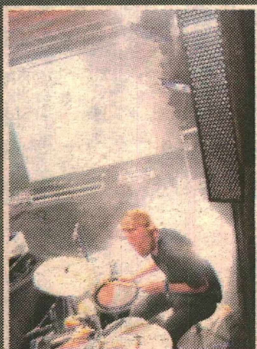
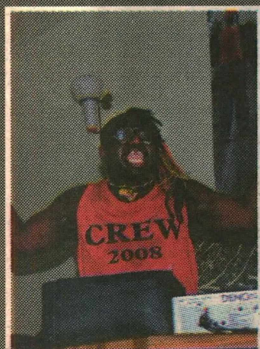
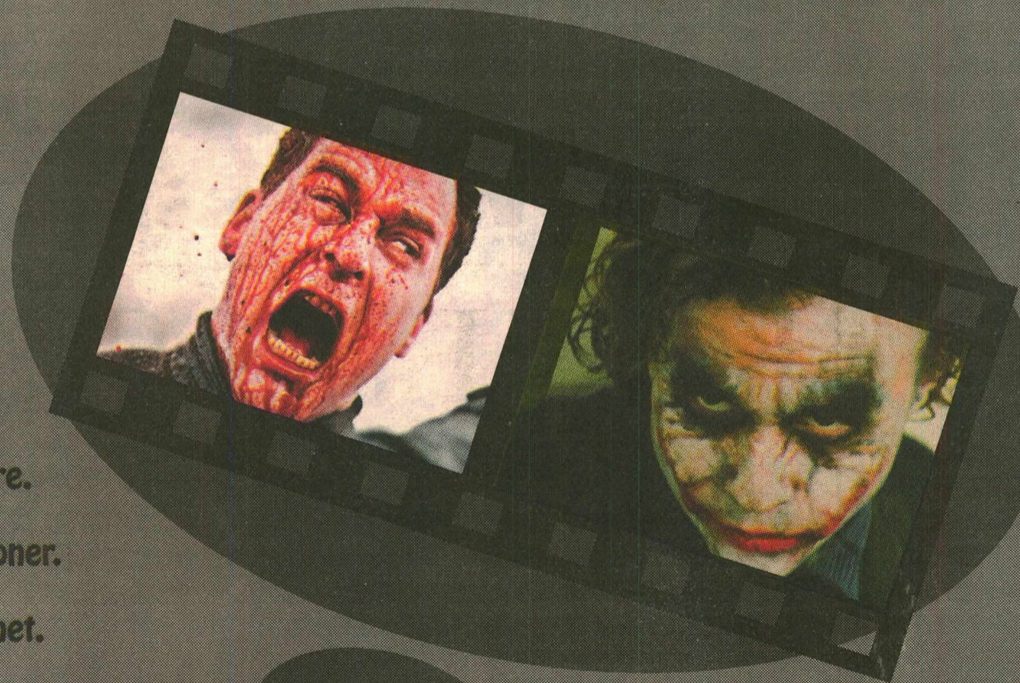
Utopia?

- Hvis du skriver en CD-anmeldelse får du beholde CD-en etterpå.
- Skriver du en bokanmeldelse kan du beholde boka.
- Skriver du en filmanmeldelse får du sett filmen på kino før alle andre.
- Gjennom å skrive for kulturdelen kan du få møte interessante personer.
- Utopia får pressepass til festivaler, konserter, forestillinger og annet.

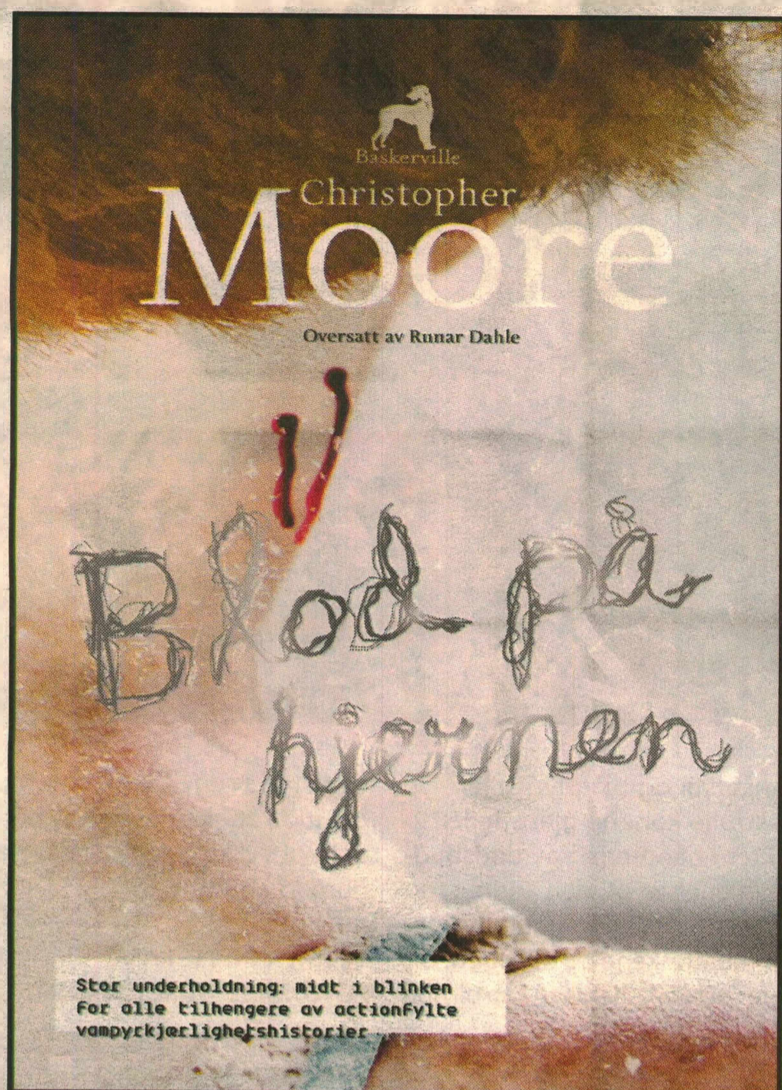
Det har sine fordeler å skrive for Utopia.

Ta kontakt med kulturredaktør Gaute Beckett Holmslet.

Telefon: 776 20 963
Mail: kultur@utopia.no

En bok for b-mennesker

BLOD PÅ HJERNEN

Forfatter: Christopher Moore
Baskerville

BOK

likevel keiseren av San Francisco, en høyt respektert uteligger som er basert på en reell historisk person.

BLOD PÅ HJERNEN handler om Jody, en ung yrkeskvinne som en sen kveld blir overfalt og slått bevisstløs av en ukjent gjerningsmann. Når hun våkner finner hun ut at hun er lyssensitiv, har overmenneskelige krefter og at hun har sovet et døgn under en søppelcontainer. Samtidig har den unge Thomas Flood, en talentløs forfatterspire med gode ferdigheter innen frossenkalkun-bowling, ankommet byen. De to personene møtes etter at Thomas nettopp har fullført nattsiftet på et supermarked – hvor han blant annet bowler – og innleder et kjærlighetsforhold litt utenom det vanlige.

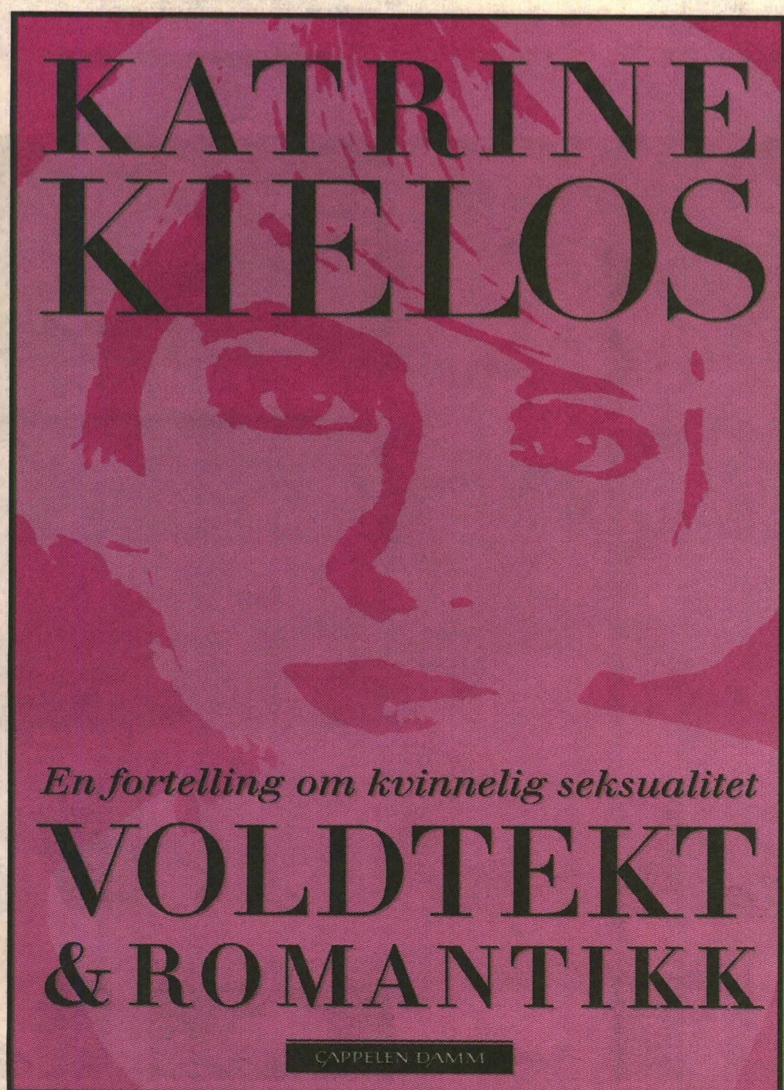
FOR DE AV oss som med stor entusiasme har lest bøker som *En vampyrs bekjennelser* er *Blod på hjernen* et uromantisk og, i mangel av et bedre ord, realistisk innblikk i en vampyrs hverdagsliv. Forfatteren benytter seg av mye absurd humor, hvilket gir historien både driv og originalitet. Et negativt trekk er at de beste og mest underholdende delene av boken er de som ikke omhandler vampyren, men Thomas' arbeidskolleger og keiseren. Jody er en ganske kjedelig og konvensjonell karakter som til tross for sin vampyrtilværelse fremdeles klarer å være en klengete og urimelig samboer.

DET KANSKJE BESTE trekket ved boken er det fyldige galleriet av bikaarakterer. Thomas arbeidskolleger på supermarkedet er en vanvittig sammensetning av mer eller mindre gale mennesker med mye humor og enda mer narkotika. De to politidetektivene som etter hvert kommer på sporet av Jody er akkurat like patetiske og småkorruperte som de bør være. Den desidert beste bikaarakteren er

ALT I ALT bekreftet boken mitt syn på verden, jeg har like lyst til å bli vampyr og like lite lyst på samboer som før jeg leste den. Til tross for visse svakheter er denne definitivt verdt en gjennomlesning, særlig for b-mennesker med sans for blod og rus.

TEKST: MAGNUS ØVERENGET ORMAASEN

Kan valdtekt forsvinne?

VOLDTEKT OG ROMANTIKK

Forfatter: Katrine Kielos
Cappelen Damm

BOK

Å BLANDE FORTELJING og sakprosa, er eit grep som Kielos lykkes godt med. Forteljningane og dei ulike teoriene som ho seinare nyttar for å forklare omgrepet valdtekt, utfyller kvarandre på ein illustrerende måte.

DEN SVENSK FEMINISTEN, skribenten og forfatteren Katrine Kielos går med boka "Voldtekt og romantikk" bort frå å berre diskutere valdtekt ut frå statistikk og juridiske synspunkt. Kielos går grundigare til verks, og tar utgangspunkt i korleis samfunnet sin definisjon av det kvinnelege påverkar synet på valdtekt.

NETTOPP DET Å miste råderetten over sin eigen kropp og sitt eige fundament på den måten som ei valdtekt leier til, gjer at Kielos argumenterer for at ei valdtekt ikkje kan forståast utan det seksuelle aspektet. - Eit knyttneveslag i andletet er ikkje det same som å bli penetrert. Dette står i motsetnad til Susan Brownmiller sin teori om at valdtekt kun er eit uttrykk for menn si makt og dominans overfor kvinner, og ikkje seksuelt lada.

KVINNER LÆRER FRÅ tidleg alder kva slags framferd som er akseptert og kva dei skal akte seg for ut i frå sitt kjønn. Dersom ei kvinne skulle gå lenger enn desse grensene, er det på eigen risiko. Når ein blir valdteken kan ein til dømes ikkje sei at ein var uvitande om trusselen på førehand. Dei same spørsmåla, både frå offeret sjølv og samfunnet, vil kverne om og om igjen; "var du for full? For avslappa? For utfordra kledd? For lite varsam? For naiv?". Det er slik ein må forstå Kielos når ho taler om kjensla av å vere valdtektbar.

SÅ LENGE DET mannlege ut frå den rådande samfunnsstrukturen blir sett på som norma, og det kvinnelege blir sett på som den underordna motsetnaden, meiner Kielos at valdtekt vanskeleg kan forsvinne. Dersom mannen er hard, må kvinna vere mjuk. Dersom han er sterk må ho vere svak. Dersom han er aktiv må ho vere passiv og dersom han valdtar må ho vere valdtektbar.

BOKA ER EI prosaisk framstilling, som vekslar mellom forteljing og teoretisk analyse. Allereie i første kapittel blir ein som lesar kasta inn som eit vitne til ei fiktiv valdtekt. Det er usminka og brutalt skildra. Seinare er det ei ny forteljing, om den same kvinna som denne gongen har brutal sex av si eiga vilje. Kielos problematiserer skillet mellom valdtekt og romantikk. Kor skal ein trekke grensa?

DETTE ER EI bok som både menn og kvinner bør lese, og forhåpentlegvis leiar han til det som var føremålet: Me må snakke om valdtekt!

TEKST: LINE JOHANNA LANDA HANØY

En absurd teateraften

KONGEN DØR

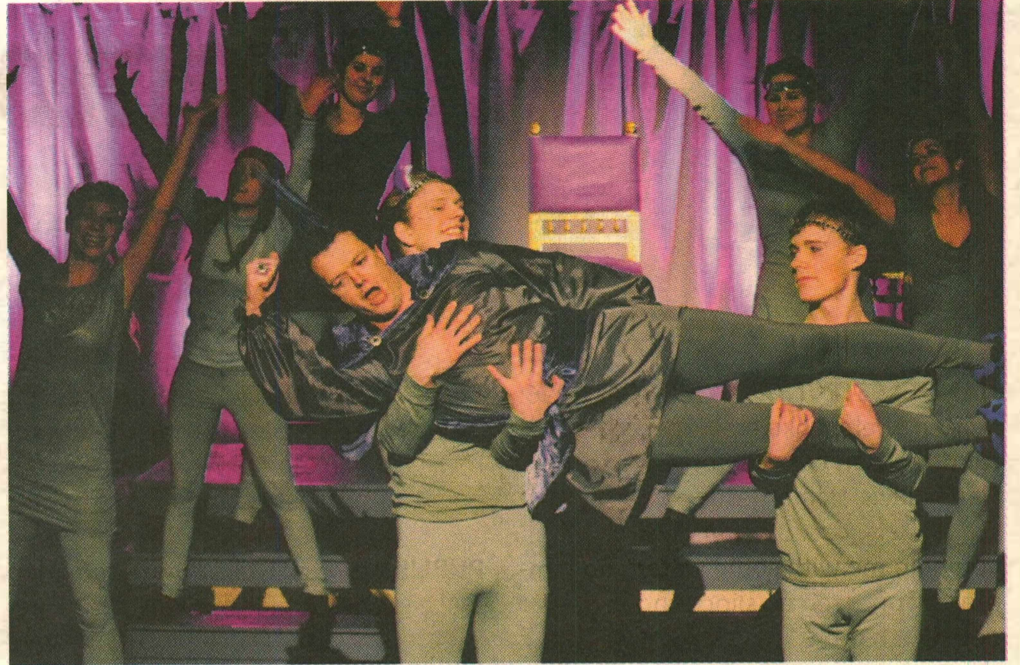
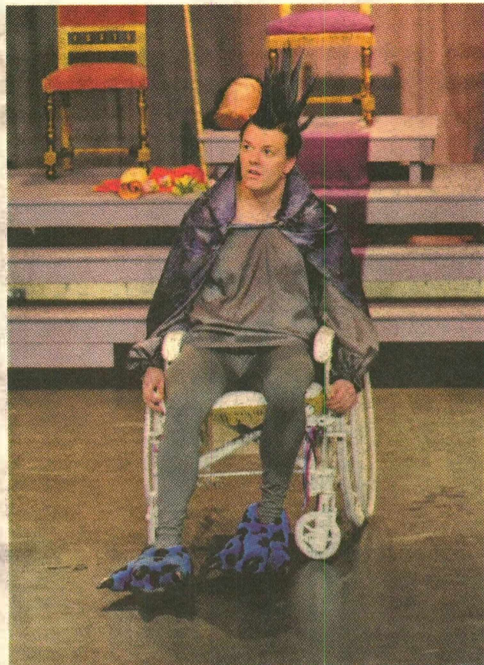
Av: Eugène Ionesco
Rådstua, 18. februar

TEATER

ET KONGERIKE ER i fritt fall. Kongen har forsømt sine plikter, giftet seg to ganger, reist på fire bryllupsreiser og slentra gjennom livet. Det er slutt på fornøyelser og lykkelige dager. På toppen av isfjellet så skal kongen dø, og det om bare halvannen time. Hans to koner må overbringe ham det bedrøvelige budskapet. Kongen nekter. Han vil ikke dø. Men rikets forfall viser seg også i kongens kroppslige forfall. Vi følger kongens redsel for å dø, og forberedelsene til dødsseremonien.

EN DYSTER SLUTT, men Kongen dør hører også til den absurde teatersjangeren. Her kretser ofte temaet rundt mennesket som forvirrede og hjelpeløse vesener, og man kommer ikke til noen lykkelig løsning på konflikten.

EN OG EN halv time om en konges død er dristig, vil noen mene. Skeptisk? Ja.

Skuffet? Nei. Gode skuespillerprestasjoner og et godt samspill mellom aktørene er med på å holde på publikums interesse. Fiffige situasjoner er lagt inn for å stykke opp et heller alvorlig tema. Hvem kan la være å trekke på smilebåndet av kongens overraskende entre, med hanekam

i ekte punkerstil og blå plysjtøfler? De to kontrastfulle konene gjenspeiler to ytterpunkter i håndtering av dødsbudskapet. Den ene realist, den andre i fornektelse. Minimalistisk scenografi retter fokus mot menneskene og dialogen. Og det fungerer, selv om dialogen kan bli noe

langdryg av og til. Bruken av musikk i tide og utide ødelegger noe av det profesjonelle uttrykket. Men alt i alt en absurd og humørfylt aften.

TEKST: ANNETTE KÅSA

FOTO: KJELL STURE JOHANSEN

Walt Ibsen

PEER!

Av: Knut Nærum
Hålogaland Teater, 13. feb - 25. mars

TEATER

VI ER BARE halvveis i februar men allerede nå går årets andre Ibsen-stykke på Hålogaland Teater. Det vil si, det er ikke det vanlige Ibsen-stykket. Peer! er et familiestykke skrevet av Knut Nærum, fritt etter Ibsens Peer Gynt og for anledningen oversatt til nordnorsk.

FRA FØRSTE MINUTT blir vi overveldet av sterke farger, adapterte Disneymelodier og et høyt humornivå. Peer! sies å være et stykke for både voksne og barn, jeg vil si at det er et stykke for barn og voksne barn. Som i mange nyere animasjonsfilmer, er det flere vitser i Peer! som er tydelig ment for voksne, samtidig som barna får sin del. Og det er deilig å få høre gode gamle Disneymelodier fra Skjønnheten og udyret og Løvenes Konge, og filmmusikk fra 80-tallsklassikere som Grease igjen.

IFØLGE NÆRUM ER stykket ikke en musikal og jeg er enig, for selv om musikkprosenten er relativt høy, så passer det til et familiestykke. Det er full energi i stykket og skuespillerne fra begynnelsen til slutt, og lattermusklene blir trent gradvis opp til et høydepunkt mot slutten.

I PAUSEN FRISTER det ikke med øl eller vin, jeg har lyst på brus og godteri, barnet i meg har våknet. Etter pausen ligger tempoet høyere og den barnslige delen av meg koser seg masse, mens den voksne delen ler av de "hemmelige" vitsene.

HÅLOGALAND TEATER HAR denne våren klart å få Ibsen sprell levende igjen. Etter en moderne adaptasjon av Hærmennene på Helgeland, er Ibsens Peer Gynt i Knut Nærum's versjon blitt kul, morsom og for hele familien, men det var nok de voksne barna som lo høyest.

TEKST: JOKE VERWAARD

FOTO: PRESSE

Hva skjedde med The September When?

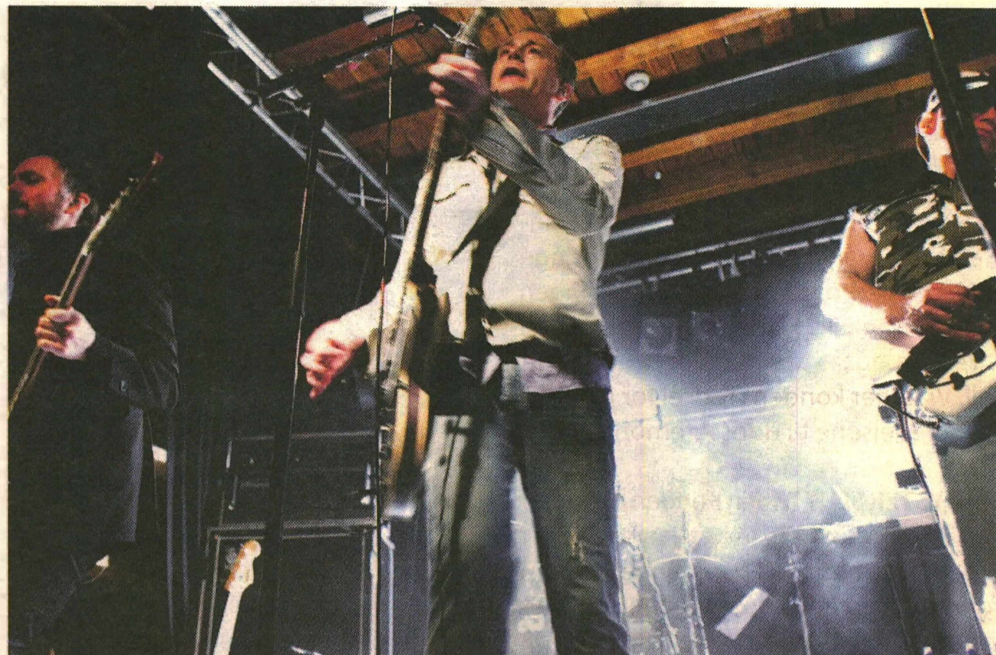
THE SEPTEMBER WHEN
Haakon scene
Driv torsdag 19. februar

KONSERT

kanskje bare med litt sterkere indie-preg enn før. Live er de et helt annet band. Og for første gang fremstår de virkelig som et band, Morten Abel tar ikke lenger opp hele rampelyset. Med Morten Mølster i camo-vest og solbriller på elgitar, en uvant påkledd Abel på backing-gitar, og Gulleiv Wee på bass, danner de et mer rocka lydbilde enn før. Samtidig har den gamle, surrete lekenheten forsvunnet.

PUBLIKUM SÅ UT til å hygge seg, men det hadde nok mer med alkoholnivået å gjøre enn hva som skjedde på scenen, for det var vanskelig å dra dem med på klapping og allsang. TSW gjorde noen tapre forsøk, blant annet med en bisarr *Take a walk on the wild side*-versjon av *Not Impressed*. Men med mange rolige låter, og mye fra den siste plata, gjorde de det ikke lett for seg selv. Først rundt midtveis i settet tok det litt av, med *Bullet Me*, og for første gang fikk jeg inntrykk av at Morten Abel hadde det litt gøy. Det varte dessverre ikke så lenge.

MED SONIC YOUTH-INSPIRERTE gitar-soloer, flere coverlåter og innslag av

fremmede låter i *Cries Like a Baby*, skapte TSW et bilde av et band som forsøkte å gjøre alle til lags – kanskje bortsett fra gamle fans. Jeg må innrømme at jeg likte The September When bedre da de bare prøvde å være The September When.

DET BLE TO tilbakekallinger, som seg hør og bør når et "stort" band gjester

studentstua. TSW skal iallfall ha poeng for at de spilte til huset truet med å ta strømmen. Selv om de gjorde det mest av gammel vane.

TEKST: INGILD LUDVIKSEN

FOTO: LARS ÅKE ANDERSEN, BLADET TROMSØ

HANDELSSTEVNET, SKIEN, CA. 1996: Morten Abel spankulerer, løper og hopper rundt på den catwalk-formede scenen. Han er Elvis. Han er Jesus på korset. Han synger "It feels like I'm burning inside/Can you help me with some water", og himmelen åpner seg og slipper noen dråper ned over ham.

DRIV, TROMSØ, MER enn ti år seinere: Litt eldre, litt hardere, litt tettere lydbilde. Morten Abel fremstår ikke lenger som en strålende halvgud, mer som en litt sliten, halvgammel mann som ikke trives så godt i jobben sin.

THE SEPTEMBER WHEN på plate forandra seg ikke så mye fra *HuggerMugger* kom ut i 1994 til fjorårets *Judas Kiss*. De snodige tekstene, kobla med lette, poppete melodier og lekne arrangementer, som var TSWs varemerke, var fortsatt der,

Vanskelig å mislike

MARIT LARSEN
Haakon scene
Driv, 19. februar

KONSERT

TORS DAG 12. FEBRUAR rensket Marit Larsen stemmen og stilte inn pianokrakken for å glede Tromsøs studenter med konsert på Driv. Både gamle og unge vet hvem Marit Larsen er, og både gamle og unge ser ut til å like musikken hennes. Publikum i Tromsø er intet unntak. Konserten var alt i alt godt gjennomført. Marit Larsen er stø på vokalen, og uanstrengt med instrumentene sine. Det var påfallende trangt på galleriet, og jeg merket selv at jeg var interessert i å se på henne mens hun spilte. At jenta er over gjennomsnittet pen er selvfølgelig en mulig årsak. Samtidig tror jeg det er vel så mye måten hun småprater og ler med publikum på. Med anekdoter og latter gjør hun seg selv til noen vi har lyst å være sammen med. En innvending mot denne musikken er at den på ingen måte representerer noe revolusjonerende nytt lenger. Alt er veldig strømlinjeformet og "riktig" utført. Jeg blir like overraska hver gang over hvor mange slagere hun har. Det er vanskelig å skille dem fra

hverandre, og om noen hadde spurt hadde jeg sikkert tippa at hun hadde to-tre radiohits. Feil! At hun er rimelig overeksponert på den norske eteren hjelper kanskje heller ikke på følelsen av at noen har satt på repeatknappen.

MEN, SÅ DRAR man ikke på konsert med Marit Larsen for å bli overraska. Likevel var det fint å få høre litt nye sanger, ikke minst når man fikk være med å synge selv. På de allerede kjente sangene kunne jeg gjerne sett litt mer variasjon i forhold til radioversjonen. Om alt høres likt ut kan man jo likeså godt sette på en cd. Litt overraskende var det likevel at hun spilte sin egen versjon av M2M-låta "Don't say you love me" – og at det funka bra! Sjølironi er det lett å bli glad i, og dette var intet unntak. Mot slutten av konserten fortalte Marit Larsen at hun fikk henvendelser fra folk som hadde forelsket seg akkompagnert av musikken hennes. På blikkene og smilene fra publikum må man bare slå fast at, ja, vi er nok litt forelska. Vi er nok litt forelska i deg Marit Larsen.

TEKST: KJERSTI HELLESØY

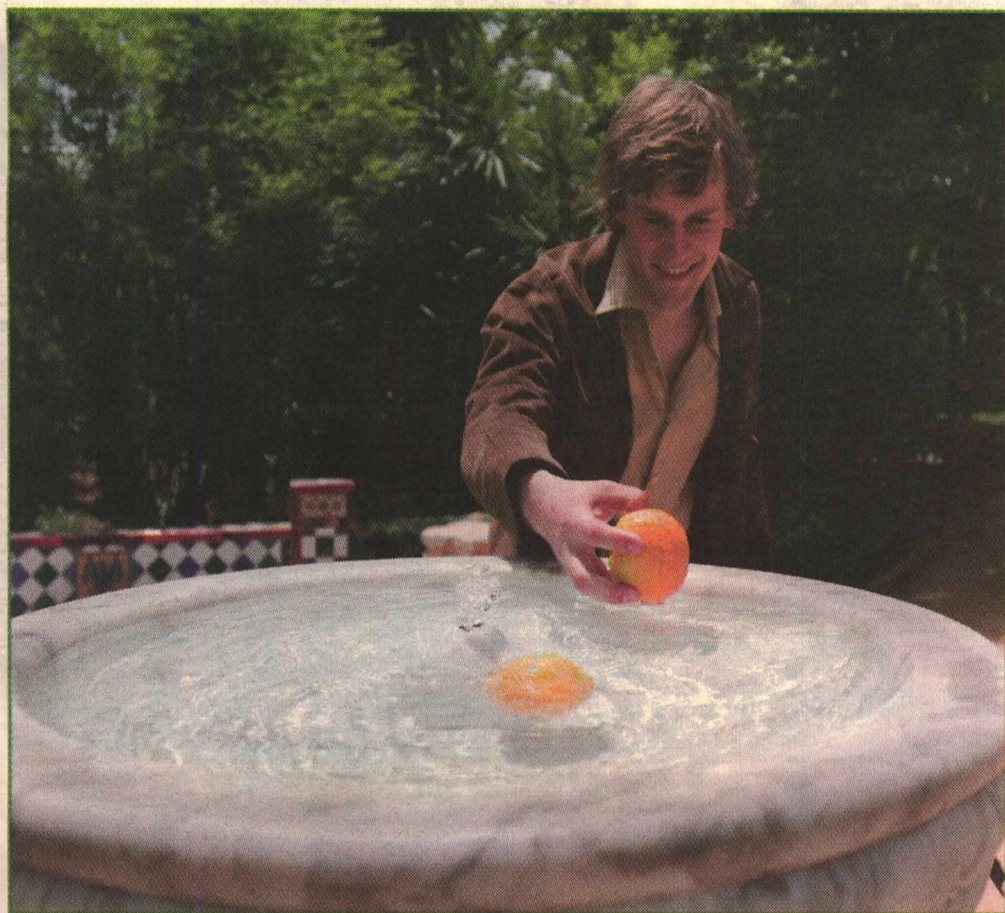
FOTO: MARIUS HANSEN

Foto: Joke Verwaard

Solen kommer sakte men sikkert tilbake til Tromsø, og jeg gleder meg allerede til en utevin i solen klokka to om natta.

Kjærlighet, liv og død

APPELSINPIKEN

Regi: Eva Dahr

Med: Mikkel Bratt Silset, Annie Nygaard

FILM

APPELSINPIKEN ER EN film etter boka Appelsinpiken fra Jostein Gaarder. Når man vet det kan man forvente at filmen kommer til å bli filosofisk og at den handler om de store temaene i verden, som kjærlighet, liv og død.

VI MØTER GEORG (Mikkel Bratt Silset), en gutt som får et brev fra sin avdøde far på 16-årsdagen, ti år etter farens bortgang. Først blir han forvirret og sint, men han tar likevel med seg brevet opp i de vakre norske påskefjellene og begynner å lese. Vi følger en nesten magisk historie om hans far som traff en jente i studenttiden og ble forelsket, samtidig som vi ser at også Georg finner sin egen appelsinpике.

DETTE ER KANSKJE først og fremst en ungdomsfilm, som jeg tror også voksne

vil like. Men det er synd at de filosofiske spørsmålene ikke kommer så godt fram i filmen som i boka, noe som tar en del av dybden ut av filmen. Det handler enda mer om de store temaer, men det gjør den også verdt å se.

VISUELT ER FILMEN meget fin og ikke minst god reklame for turismen til Sevilla, appelsinens hovedstad. Men også Oslo har de klart å avbilde som romantisk og vakker, kanskje en litt større utfordring enn Hardangervidda.

DET ER EN glede å se en norsk film der ikke alle de samme, kjente skuespillerne er med. Etter min mening har de castingansvarlige gjort en veldig bra jobb med å finne de rette skuespillerne for jobben. Skuespillerne gjør en bra jobb og historien lønner seg absolutt til denne koselige filmen, men som ofte er tilfellet, er også her boka bedre enn filmen.

TEKST: JOKE VERWAARD

En sann historie med sann innlevelse.

MILK

Regi: Gus Van Sant

Med: Sean Penn, Josh Brolin

FILM

SEAN PENN OG James Franco spiller hovedrollene i denne stjernespekke filmen bestående av blant annet Josh Brolin, Emile Hirsch og Diego Luna, og viser den enkle men vakre kjærligheten mellom Harvey Milk og kjæresten Scott Smith, og forklarer hvordan det voksende engasjementet til én mann vant frem i en verden av diskriminering, begrensninger og mangel på rettigheter.

ÅRET ER 1972, Harvey Milk har nettopp bikket 40, kommet ut som homofil og åpner en fotobutikk i Castro som blir kjernen i San Franciscos voksende homosemiljø. Milk merker fort USAs negative holdning mot homofile og engasjerer seg politisk for å bedre deres rettigheter. Vi

følger Milk gjennom kjærlighet, politikk og aktivisme og ved hjelp av tilbakevendende scener hvor Milk spiller inn historien sin på en båndopptaker, får publikum innblikk i Milks valgkamp, strategier og tanker gjennom hans siste åtte år.

I TITTELROLLEN SOM Milk beviser Sean Penn igjen hvor allsidig han er, og legger lista høyt for resten av rollebesetningen, som for øvrig presterer fantastisk. Filmen karakteriserer Milk som en engasjert og smånevrotisk mann, som viser oss noe veldig sterkt og menneskelig når vi kommer så tett inn på personen, og man blir til tider overveldet av intimiteten i visse scener som skildrer en tidløs kjærlighet. Filmen rører ved mange følelser og undertegnede skal innrømme at det kom noen tårer i løpet av denne enestående historien.

TEKST: CAROLINE LANG

Lovende nykommere

FREDDY & THE CASUALS

 Definisjonen
 MTG Music

MUSIKK

STØVET ETTER ÅRETS By:larm har så vidt lagt seg, og allerede har det blitt sluppet en spennende debutplate. Freddy & The Casuals slapp 23. februar "Definisjonen", et album spekket med hip hop/ska/storbandgroove, ifølge bandet selv.

FØRSTEINTRYKKET ER AT det ikke er en eneste låt som skiller seg ut som en radiohit. Og takk gud for det. Det vil da si

at dersom en av låtene skulle bli en hit så er det fordi det er en bra sang, ikke fordi den er laget for radio. "Definisjonen" er noe så sjeldent som et levende og organisk norsk hip hop-album, og samtlige sanger har sin egen sjarm. Tekstene er bra, flyten er bra, musikken er bra. Alt er rett og slett forbanna bra.

SOM LOVET ER flere sjangere representert på albumet, men den mest åpenbare, bortsett fra hip hop, er ska-sjangeren. Messingblåsere og orgel gir en ekstra dimensjon til lydbildet og man føler nesten at man er til stede på en av konsertene deres.

DET ER KANSKJE litt tidlig å utnevne Freddy & The Casuals til årets nykommere, men det er helt klart at de med denne plata viser at norsk hip-hop ikke er helt forlapt. Det lyser håp i musikken og med en så særegen stil bør det være plass til Freddy og kompani i musikkbransjen i årene fremover. En ting er i alle fall helt sikkert. Jeg står først i billettøen hvis de kommer og rocker Haakonscene på Driv.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

Vellykket eksperiment

MANDO DIAO

 Give me fire
 Universal Music

MUSIKK

ROCKERNE I MANDO Diao har etter hvert holdt på i noen år, men det kan virke som det er først nå de skal slå igjennom for fullt. De har nå gitt ut sitt femte album – det første under Universal Musics vinger.

ÅPNINGSLÅTA ER BARE gal og vokalen har mye av skylden, men den røffe bassen som ligger i bakkant gjennom hele sangen er ikke helt skyldfri den heller. Andrelåten er en dansbar liten sak, som

får det til å bruse i blodet og rykke i dansefoten. I løpet av tredje låta blir det klart at dette ikke er noen hvilken som helst plate. Det er nesten noe Tom Jonesk over låta, men den er sunget med rocka vokal, akkompagnert av strykere. Etter fjerde låt begynner jeg å bli svimmel. Mando Diao springer rundt i hodet mitt og jeg jager etter med lasso for å prøve å få dem inn i en bås. Men det nytter ikke, de kommer seg unna hver gang.

PÅ "GIVE ME FIRE" finner du både raske og rolige låter, og selvfølgelig de som står med en fot i hver kategori. Det som er litt deilig er at det er ingen låter som føles lik noen andre, i alle fall ikke fra plata. Men det er derimot en del sanger som får meg til å stoppe litt opp, som om jeg har hørt den før. Spennende.

DET ER ET variert og utfordrende album Mando Diao har levert. Noe av grunnen kan nok skyldes det noe uvanlige valget av produsent. Plata er nemlig produsert av Salazar-brødrene fra The Latin Kings, en svensk hip hop-gruppe. Det lønner seg visst å eksperimentere litt, for dette var virkelig godsaker.

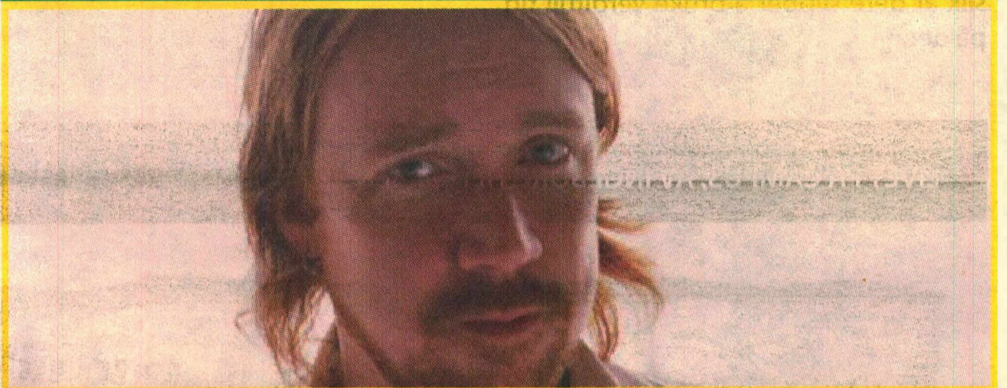
TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

driv

- byens tøffeste konsertscene!

Onsdag 25. feb
UK Subs & Rumbling Retards

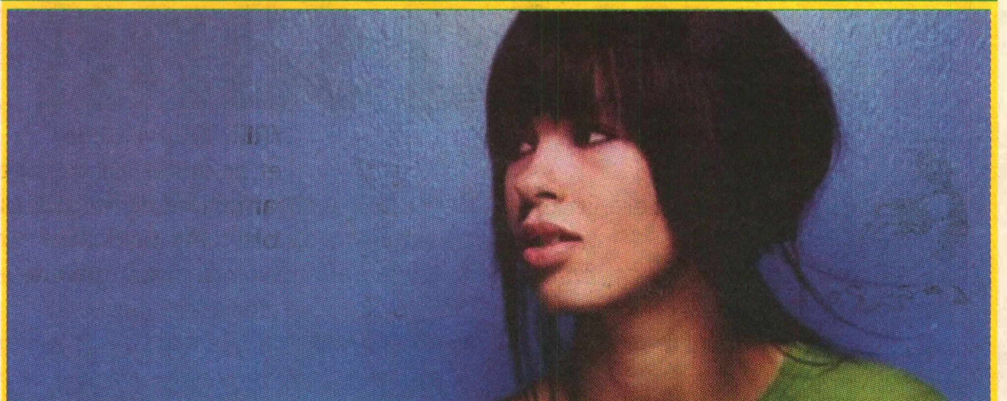
Haakon Scene | 150,-/190,-

Torsdag 26. feb
Lars Winnerbäck

Haakon Scene | 150,-/190,-

Fredag 6. mars
Zoom Urørt:
Norma Sass & Pony the Pirate

Haakon Scene | 50,-/80,-

Torsdag 16. april
Maria Mena

Haakon Scene | 190,-/240,-

Faste konsept:
Tirs: Rød&Hvit
Lør: Lørdagsdisco
Ons: LilleLordag
Søn: Søndagspizza
Fre: Quiz/Poker

Nordlys.no

Forhåndssalg på nettsidene, drivs café og på Akademisk Kvarter, UB-kjeller UIT

www.driv.no

AB VIA

HØRT PÅ DESKEN

– Jo mindre jeg har på meg, jo bedre er det.

– Yo yo yo your boat...

– Hvordan skriver man yo?

– j-o?

– Hahaha jeg har tisset på meg... Jeg gjør meg bare ferdig med mobbingen selv, slik at dere slipper å bruke verdifull tid på det.

– Det er nå jeg skulle ha hatt et Always-bind med unik oppsugelsesevne, damn it!

– Men hvis det er en kvinnelig forfatter blir det ikke en formutter da?

UTROPIA OM TI ÅR

Kvinnedagen blir markert i Tromsø med kjemperabatter i de tre IKEAfilialene på Tromsøya. Den kvinnelige delen av redaksjonen har derfor tatt seg fri fra skrivinga og den mannlige halvdelene som er igjen opplever det som i de siste årene har blitt kallet for Husøy-syndromet. Utopia kommer ut med 18 sider om fotball og fotografens øyeblikk har blitt erstattet av en side tre-jente. Hørt på desken er mer upassende enn noensinne, men sofaene på desken skal bli betydelig finere i tiden framover.

LIVET PÅ CAMPUS, AV INGBORG HENRIKSEN

UTROSKOPET 11. FEBRUAR – 24. FEBRUAR

Utroskopet: Natalie Godeseth. Illustrasjoner: Marie S. Johansson.

VANNMANNEN
(20.01-18.02)

Prøv å reflektere litt over livet. Ditt ståsted og kursen videre opptar deg. Du vurderer hvor du er og hvor du vil hen.

TYREN (20.04-19.05)

Det er duket for trekant-drama. Det er hektisk på jobben/skolen, du krangler lett med autoriteter og trenger pauser.

LØVEN (23.07-22.08)

Du må rydde opp i gammel grums. På tide med ny tapet.

SKORPIONEN (24.10-21.11)

En medstudent er tiltrukket av deg. Unn deg et spaopphold. Det er familien som får unngjelde. Lær å ta hensyn.

FISKE (19.02-20.03)

Du preges av ro og trenger hvile. Søk ensomhet, trekk deg tilbake med god samvittighet og ikke vær redd for å være alene.

TVILLINGEN (20.05-21.06)

Alt ligger vel til rette for vellykket reise-, kurs- og eksamensvirksomhet. Bruk din nyervervede lærdom til å sette deg nye mål.

JOMFRUEN (23.08-22.09)

Daglige rutiner, trening, helse og jobb opptar deg. Du analyserer dagliglivet ditt som også er den største delen av livet.

SKYTTE (22.11-21.12)

Kurs og ny kunnskap opptar deg. Kortere reiser er også viktige for deg nå. I perioden fremover retter du blikket mot familieforhold, hjem, slekt og røtter.

VÆREN (21.03-19.04)

Venner, grupper og organisasjoner er viktige fokusmomenter. Se nærmere på hvordan du oppfører deg i større sammenhenger.

KREPS (22.06-22.07)

Andres penger og felles ressurser opptar deg. Kjærlighet, tabuer og sjalusi er noen aspekter du er for god for akkurat nå.

VEKTEN (23.09-23.10)

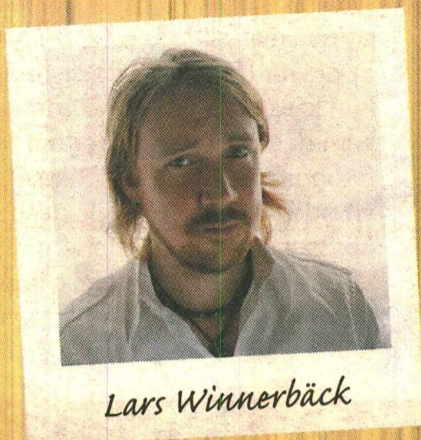
Gled deg over livet, og la dyr være en inspirasjon. De største gleder kommer i små pakker.

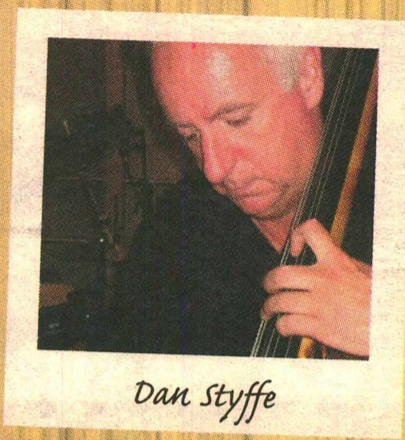
STEINBUK (22.12-19.01)

En sexstil slipper taket og sjalusi forsvinner. Dykk ned i gamle mønstre, så kommer du opp igjen med nytt mot og optimisme.

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

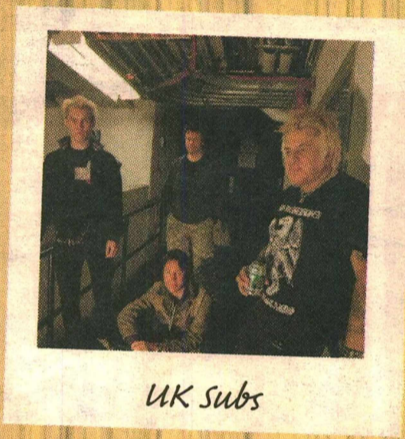
Lars Winnerbäck

Dan Styffe

Siste vogn til Lordsville

UK Subs

ONSDAG 25. FEBRUAR

Peer!

Knut Nærum har lekt seg med en gammel klassiker.

Hålog aland Teater, 13. februar – 25. mars.

Freaks

Bli med når sirkuset kommer til Tromsø. I alle fall til lerretet på VT.

Verdensteatret, 19.00

Atomic

Rocka jazz som imponerer på scenen.

Kulturhuset, 20.00

UK Subs

Legendariske punkrockere kommer med mindre rullatorene blir beslaglagt i tollen.

Driv, 21.00

TORS DAG 26. FEBRUAR

Orféé

Jean Cocteaus versjon av myten om Orfeus.

Verdensteatret, 18.00

Internasjonalt seminar

Boikott av Israel: Bidrar det til fred?

Kulturhuset, 20.00

Lars Winnerbäck

Sveriges viktigste artist ifølge Aftenbladet.

Driv, 21.00

FREDAG 27. FEBRUAR

No Siesta, Fiesta!

Samba og annet latinkos.

Hele byen, hele dagen

Hitting the first base

Dan Styffe spiller kontrabass i den gamle kinoen

Verdensteatret, 19.30

Filmquiz

Drivs filmquiz lever i beste velgående.

Driv, 20.00

Tidsmaskinen

Driv skurr tilbake tiden tiår for tiår og premier beste kostyme.

Driv, 22.00

Wunderbar

Dans, dans, dans oppå bordene

Verdensteatret, 23.00

LØRDAG 28. FEBRUAR

No Siesta, Fiesta!

Sambaen fortsetter.

Hele byen, hele dagen

Prästänkan

Ung prest må gifte seg med gammel presteenke.

Verdensteatret, 15.00

Taigatrost

Deilig elektronika fra trost og nattegal

Verdensteatret, 23.00

MANDAG 2. MARS

No Siesta, Fiesta!

Danseføttene hviler aldri.

Hele byen, hele dagen

Intercambios

Lær deg et språk eller lær vekk ditt eget.

Driv, 18.00

ONSDAG 4. MARS

No Siesta, Fiesta!

Er du ikkje sliten, har du ikkje danset lenge nok.

Hele byen, hele dagen

32 kortfilmer om Glenn Gould

Ta det med ro, de varer ikke så lenge.

Verdensteatret, 19.00

Vamp

Vestlandsmusikerne skal forføre Tromsøpublikum.

Kulturhuset, 19.00

Run Through the Desert

Chris Cornells band, uten Chris Cornell vel og merke.

Driv, 21.00

Lille lørdag

Billig øl og brettspill.

Driv, 21.00

TORS DAG 5. MARS

Gustavo Tavares

Musikk inspirert av Brasil i anledning

No Siesta, Fiesta!

Verdensteatret, 19.30

FREDAG 6. MARS

No Siesta, Fiesta!

Nei nei, ikke gi opp. Det er fremdeles mye å se.

Hele byen, hele dagen

Zoom Urørt-turné

Norma Sass, Pony the Pirate og Dull Boy Jack.

Driv, 21.00

SH:HO

Energisk og forrykende dans i regi av Carte Blanche

Kulturhuset, 19.00

LØRDAG 7. MARS

No Siesta, Fiesta!

Soving er for pyser.

Hele byen, hele dagen

Siste vogn til Lordsburg

Også kjent som "Stagecoach". John Wayne er med.

Verdensteatret, 15.00

Blue Sonic Fuel

Souljazz i et tøft trioformat.

Cirka, 20.00

J Dilla tribute

Detroits avdøde legende minnes med herlig hip-hop signert ham selv og hans venner.

Verdensteatret, 23.00